

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 58

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 24 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5946/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditoria dels comptes de les administracions públiques. 2674
  - 2) RGE núm. 5947/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línia de tren Manacor-Artà. 2675
  - 3) RGE núm. 5948/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament de la informació a IB3. 2676
  - 4) RGE núm. 5950/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures contra els pagesos. 2677
  - 5) RGE núm. 5954/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta pública d'ocupació al Servei de Salut. 2679
  - 6) RGE núm. 5945/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a connexions aèries a Eivissa. 2679
-
-

- 7) RGE núm. 5949/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de CATISA. 2680
- 8) RGE núm. 5951/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del cas "cavallistes". 2681
- 9) RGE núm. 5953/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres d'Inca-S'Enllaç. 2683
- 10) RGE núm. 5955/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dissolució del Consorci de Comerç, Indústria i Energia. 2683
- 11) RGE núm. 5956/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a sistema tarifari del transport per carretera. 2684
- 12) RGE núm. 5952/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord per portar muntatges teatrals a Mallorca i Eivissa. 2684
- 13) RGE núm. 4932/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del quart conveni de carreteres. 2685
- 14) RGE núm. 4933/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del primer any del segon mandat del Govern del president Rodríguez Zapatero. 2686
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4580/09**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'enfonsament del vaixell Don Pedro a agües d'Eivissa. 2687
- III. MOCIÓ RGE núm. 5823/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a seguiment i revisió de les Directrius d'Ordenació Territorial, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 11730/08. 2696
- IV. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 13331/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 9916/08, de Serveis Socials de les Illes Balears. 2702

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors, comença la sessió. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5946/09, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a auditoria dels comptes de les administracions públiques.

La primera és relativa a l'auditoria dels comptes de les administracions públiques que formula la diputada Sandra Morell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, el nostre grup parlamentari ha demanat en reiterades ocasions coherència i responsabilitat al Govern actual a l'hora de controlar i auditar els comptes dels ens públics per tal de lluitar contra la corrupció d'una manera igualitària i transparent, però la manca de coherència i responsabilitat és més evident que mai ja que només han pretès auditar els comptes del Govern, però no els del Consell Insular de Mallorca. La nostra formació ha sol·licitat distintes vegades la revisió dels comptes dels consells insulars i ens hem trobat sempre amb una resposta

negativa. Malauradament, l'escàndol de corrupció destapat la setmana passada sobre l'autovia de Manacor posa ara en evidència més que mai aquesta necessitat.

Tot i així, continua pensant el Molt Hble. President del Govern que tan sols és necessari auditar els comptes del Govern? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Té la paraula el Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Morell, el Govern de les Illes Balears -i això està remarcat en els seus preceptes jurídics- no audita comptes. No és la seva funció. El Govern no audita comptes, són les empreses auditores que ho fan i la Sindicatura de Comptes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no em digui que vostès no auditen comptes quan ho fan a totes les conselleries i a tots els ens públics que en depenen.

(Alguns aplaudiments)

És (...) evident el cos d'auditors i d'interventors que tenen en aquesta funció. A més, si el Govern té intenció de fer aquesta auditoria al Consell de Mallorca la podria fer. Aquest parlament pot instar la Sindicatura de Comptes a promoure l'activitat fiscalitzadora sobre els consells insulars. El Parlament ho pot fer i vostès el poden instar si volen. Llegeixi l'article 10 de la llei reguladora d'aquest òrgan i veurà que vostès sí tenen eines per auditar i propiciar aquest control, una altra cosa és que ho vulguin fer perquè els interessa.

On són els criteris objectius per auditar el Govern, però no el Consell? O és que només interessa auditar on governava el Partit Popular, però no interessa auditar on governava Unió Mallorquina, només perquè ara són uns socis que els donen suport? Bé, li donen suport o no, depèn dels casos.

Hem demanat la revisió per igual del Govern i també del consell, i del consell de tots els departaments inclòs el departament de Carreteres. L'autovia de Manacor es va aprovar amb tots els tràmits en contra, tràmits en contra dels serveis jurídics, informes en contra d'Intervenció i informes en contra del Consell Consultiu. No té cap sentit que vulguin auditar -i això sí que ho auditen- les carreteres d'Eivissa que sí tenien tots els informes favorables i continuïn negant el control a les carreteres de Mallorca que sí tenien els informes en contra.

Rectifiquin, senyors del Govern. Siguin coherents i seriosos. Si volen lluitar contra la corrupció ho facin de manera igualitària a totes les institucions, no facin distincions perquè queden en evidència. Se'ls veu el llautó i en una lluita partidista com la que volen fer, aquí, a qui perjudiquen i qui hi perden són els ciutadans de les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Morell, li demanaria que fossin una mica seriosos en aquests temes. La Intervenció General de la comunitat autònoma intervé en el moment previ a totes les operacions, les auditories es fan -com vostè sap o hauria de saber- per ofici posteriorment i la Sindicatura de Comptes acaba fent la revisió de comptes de totes les institucions, no només del Govern, absolutament de totes les institucions.

Aquí no hi ha cap mena de persecució que el Govern estigui auditant i les intervencions delegades el que fan és un seguiment de l'execució pressupostària i en relació amb la corrupció que esmenta, home!, és natural que quan ve un proveïdor a cobrar una factura a una conselleria determinada i resulta que no hi ha l'expedient corresponent és normal que l'interventor intervengui. És absolutament normal i estirant d'aquest fil es troben altres casos i altres escenaris i altres situacions, però evidentment el Govern no està per auditar comptes, no és la seva feina, no és la seva funció.

La Intervenció ha de fer la seva feina, que la fa, les auditories posteriorment fan la seva, que la fan, i la Sindicatura de Comptes fa la seva escomesa final que tots coneixem amb els seus informes, però per favor no confonguin la gent dient que el Govern audita comptes perquè no ho fa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

I.2) Pregunta RGE núm. 5947/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línia de tren Manacor-Artà.

La següent pregunta és relativa a la línia del tren Manacor-Artà que formula el Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta va dirigida al conseller de Medi Ambient, el Sr. Grimalt. Dia 8 de setembre del 2003, quan vostè era regidor de l'Ajuntament de Manacor, va demanar la modificació de normes que aprovava l'equip de Govern, es referia al canvi d'ubicació de l'estació i si es referia que el tren tengués la possibilitat de continuar pel traçat antic, amb la qual cosa vostè es manifestava en contra.

Un any després quan vostè encara era regidor el seu grup va presentar una moció en relació amb l'antic traçat del tren, on es tornaven manifestar en contra que el tren tornàs passar per damunt Manacor amb la possibilitat de tornar-lo xapar. També en un segon punt demanaven que es gestionàs el retorn d'aquests terrenys cap a l'Ajuntament de Manacor per poder fer-hi un passeig fins a la sortida de Manacor.

Entenem que si no estan d'acord o si vostè no està d'acord que el tren torni xapar Manacor queden dues possibilitats, una és el soterrament i l'altra possibilitat és que el tren surti fora del nucli urbà de Manacor.

Ens agradaria saber si vostè, com a conseller de Medi Ambient, continua pensant el mateix que pensava abans i si estaria d'acord que el tren sortís per fora de Manacor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, a la Conselleria de Medi Ambient només ha entrat l'avaluació d'impacte ambiental de la línia Manacor-Artà a partir de la sortida del nucli urbà de Manacor. Per tant, l'encreuament del nucli urbà d'aquesta ciutat no figura en aquest projecte que tenim i per tant, no l'hem pogut avaluar ambientalment ni hem pogut conèixer oficialment quines són les alternatives que es contemplen. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, però..., a més vostè ho sap i a més la pregunta està escrita, jo no li he fet aquesta pregunta. No li he demanat si havia entrat l'estudi o l'avaluació d'impacte ambiental, li he demanat si vostè com a conseller de Medi Ambient està d'acord que el tren surti per fora del nucli urbà.

Tenim problemes amb el tren pel traçat de Manacor, tenim problemes amb el tren a Alcúdia, tenim problemes amb el tramvia i precisament, al tramvia el Sr. Nadal, a Alcúdia un batlle seu, a Manacor la seva portaveu. Ens agradaria saber, en aquest cas concret de Manacor si vostè, com a conseller del Govern i en aquest cas també manacorí, fa comptes defensar dins el Consell de Govern que el tren no ha de tornar passar per damunt Manacor, que el tren no ha de tornar dividir dues barriades i convertir-se en un problema i en aquest cas també en un perill. Ens agradaria saber, en aquest cas, si el seu partit i el nostre en aquest tema poden fer pinya i poden fer que es respectin les voluntats d'un ajuntament com l'Ajuntament de Manacor.

La pregunta, Sr. Grimalt, és molt clara, està d'acord o no que el tren surti per fora del nucli urbà? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Grimalt té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Pastor, em fa una pregunta que ja va més enllà d'una conselleria concreta, és una pregunta ja de concepció política i li contestaré també en termes ja més polítics. Pel nostre grup és molt important el consens amb els ajuntaments afectats, tant en el cas de Manacor com en el cas d'Alcúdia com en el cas de Palma. És important, és molt important, perquè es tracta de decisions que haurem de tenir durant moltíssims d'anys, que aquestes decisions es prenguin d'acord amb els municipis afectats.

En el cas de Manacor, òbviament, aquest tren ha de travessar i segons com es plantegi tindrà unes repercussions importants sobre la ciutat i -li dic la veritat- no concebo que es puguin prendre aquestes decisions sense comptar amb la voluntat dels manacorins que en aquest cas ve representada pel seu ajuntament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

I.3) Pregunta RGE núm. 5948/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament de la informació a IB3.

La següent pregunta és relativa al tractament de la informació a IB3 i la formula el diputat Sr. Antoni Serra. Té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, tenim uns mitjans públics a aquesta comunitat autònoma que tenen com a director general una persona que reconeix obertament -i és conegut per tots- que té una afiliació política concreta, en comanda l'acompanyen dos directors generals adjunts que també tenen afiliació reconeguda, en aquest cas al Partit Socialista i al BLOC. Això, que és una qüestió que precisament a la legislatura passada s'entenia que no havia de succeir mai, que no succeiria amb un govern de pacte com el que tenim actualment, és un fet que entenem que avui per avui perjudica els ciutadans de les Illes Balears i fa impossible que uns continguts com els dels mitjans públics de la nostra comunitat autònoma siguin objectius.

En aquest escenari i en aquest context la nostra pregunta és: considera el Govern que la informació dels mitjans públics d'IB3 és imparcial?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Per contestar, el Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri, efectivament el Govern creu que la informació en els mitjans públics d'IB3 és no només imparcial sinó més imparcial, més professional, més rigorosa i més independent i els nivells d'audiència que tenen ara els serveis informatius així ens ho corroboren.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només li ha faltat *el primo de Zumosol* per acabar de completar l'equip, Sr. Moragues. Realment allò d'*el más y mejor*, permeti'm que ho dubti perquè les dades d'audiència precisament, si vostè mira el darrer mes, perjudiquen l'argument que vostè ha dit i veurà que hi ha una baixada important en general a la cadena amb la qual cosa també ve complementat amb el fet que un estudi, per cert demanat per IB3, diu que la credibilitat del mitjà està per sota la mitjana, considerablement.

Li demanaria que per favor revisàs aquesta qüestió perquè potser il·luminaria bastant la seva resposta. En aquest sentit, li podem dir una qüestió que entenem que és fonamental. El passat 16 de març vàrem poder conèixer tots als mitjans de comunicació una sèrie de detencions relacionades -com deia abans una companya meva- amb el desdoblament de la carretera de Manacor. Uns fets que efectivament també tenien el seu reflex als mitjans públics d'IB3, però, de quina manera? Permeti'm, Sr. Moragues, que li digui que entenem que no és casual que es digués que la Fiscalia revisava la gestió a les carreteres al Consell Insular de Mallorca, però -oh!, *craso error*- diuen que això feia referència al Govern de Jaume Matas. Això dit al mateix informatiu. Si vostè considera que això és un exemple de la imparcialitat dels continguts d'IB3 idò expliqui-m'ho, potser a la seva resposta posterior tindrà oportunitat, però és que això que semblava..., podria haver estat un error que hauria pogut ser esmenat posteriorment i que d'alguna manera ho va ser, per cert 30 minuts després, va venir seguit d'altres asseveracions en els següents informatius, el del mig dia següent i al de la nit següent, en els quals es deia que a la legislatura passada s'insistia en aquest argument, les obres realitzades en el Consell Insular de Mallorca i el Govern de les Illes Balears havien estat revisades i havien estat motiu de polèmica dins l'àmbit de la Fiscalia dels jutjats, qüestió que feia referència com diu als governs anteriors i poc tenia veure amb el Govern de les Illes Balears, especialment amb aquella carretera en especial...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Serra, que va molt passat de temps.

EL SR. SERRA I TORRES:

Sí, Sra. Presidenta, només un darrer apunt que... fer... una qüestió també casual que entenc que també venia a complementar aquests arguments, ja dic de manera casual, i era que les imatges de Jaume Matas passaven de manera continuada per darrera de les argumentacions.

Sr. Moragues, si això considera que és imparcialitat, permeti'm que ho dubti

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Serra, que les coses poden millorar és cert, però també li vull recordar una cosa: revisi tots els nivells d'audiència dels seus informatius i compari'ls amb els actuals, no n'hi ha cap que surti perjudicat, ni un. Ni un, Sr. Serra.

Referent a la qüestió de dia 16, miri, la directora d'informatius, la Sra. Domblás, ens ha informat que el cap de premsa del PP, el Sr. Joan Martorell, li va telefonar a aquells moments per exigir una rectificació immediata d'aquesta informació. Evidentment, quan la directora va telefonar per demanar que s'aclarís l'error, que tothom reconeix que es va produir, que per això es va rectificar, cosa que tampoc no era molt habitual en el seu temps, eh?. Quan la directora va telefonar -com dic- ja estava a la sala de control reunit amb l'editora i durant el mateix informatiu, durant l'emissió del mateix informatiu es va rectificar i es va rectificar per dues vegades. Es va rectificar per dues vegades, cosa que hem dit no era molt normal a la seva etapa. Creguin-me.

Òbviament la informació contenia un error, un error petit. Un error petit perquè atribuïa que era el Govern del PP, però és cert que el Govern anterior al consell insular tenia un pacte de governabilitat amb el PP, però és cert que això s'havia de puntualitzar, però no és que vostès estiguessin a l'oposició, vostè formava part del Govern. Vostè formava part d'aquell govern i per tant, és una inexactitud que va ser rectificada. Reconeixem que va ser un error, la televisió reconeix que va ser un error i es va rectificar, però vostès no estaven a les Antípodes d'aquell govern, estaven dins el Govern, tenien un pacte de governabilitat. Per tant, la inexactitud hi era, la inexactitud va existir i la inexactitud es va corregir.

Per tant, Sr. Serra, sé que li sap greu això, però les coses han canviat a IB3, continuo dient que hem fet camins i que fem camins cap a assolir uns majors nivells d'independència, de rigor, de professionalitat i d'imparcialitat, cosa que vostès no van fer en cap moment.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

I.4) Pregunta RGE núm. 5950/09, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures contra els pagesos.

La següent pregunta és relativa a mesures contra els pagesos, la formula la diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, la pregunta queda formulada en els seus termes, però permeti'm recordar-li que la Fira del camp d'Alaior és una cita ineludible i aquesta vegada consell i govern després de 25 anys, han estat els culpables que això s'interrompés a causa que no s'ha abonat encara el Proagro del 2008 i que han anunciat una baixada d'un 45,5% respecte del 2007.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula la Sra. Amer.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta que formulava era en relació amb si els pagesos havien de ser sancionats, li he de dir a la Sra. Sugrañes, a part de totes les altres qüestions que ha plantejat, que els pagesos no crec que hagin de ser sancionats, en cap moment no han fet res per ser sancionats i en relació amb les ajudes li he de dir que els pagesos no han deixat de rebre cap euro d'ajudes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Amer. Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, bé, vull manifestar que estic contenta, estam contents de sentir que ara en aquest moment la consellera ha rectificat, però és cert que vostè el mateix dia de la fugida de les vaques va sortir als mitjans de comunicació anunciant -anunciant- que el pacte d'esquerres podria obrir un expedient contra els pagesos que havien tret les vaques.

Què vol dir això? Que resulta que vostès els havien reduït de 180 euros a 100 per vaca en el tema del Proagro i en canvi, li deman: vostè era conscient que l'únic que li demanaven era que almenys els pagassin el mateix que a l'any 2007? No, no ho va ser. No ens enganyem, han aconseguit que els ramaders menorquins per unanimitat a mà alçada a la pista de la Trotxa decidissin abandonar les instal·lacions perquè la conseqüència de tot això va ser que vostès van anunciar un descens del Proagro del 45,5 respecte del 2007. Als que sofreixen una important crisi com la que manté el sector primari de Menorca no se'ls pot tractar d'aquesta manera.

Vostè, aquí i ara, ha de tranquil·litzar el sector. Sap que els ramaders temen que el consell i vostè mateixa els envii agents per inspeccionar-los? Li deman que no confongui més l'opinió pública confonent intencionadament conceptes. Manipular les xifres de les subvencions, no ho faci. Treure encara constantment als ramaders el pla de xoc, no tenen res a veure tots aquests temes amb el Proagro. Per tant, li deman en conseqüència... perquè avui l'únic cert que hi ha aquí és que vostès no han pagat encara el Proagro del 2008. El Govern

d'esquerres a dia d'avui encara no ha pagat això perquè del 2008 al 2007 hi ha una diferència de 80 euros.

Una vegada més li ho deman, Sra. Consellera, deixi d'amenaçar com va fer en aquell moment, protegeixi els ramaders. Una vegada més li deman que el que ha de fer és invertir més en l'activitat agrària i no tant en càrrecs de confiança de dubtosa efectivitat.

Ara, una vegada més...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sra. Amer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, en cap moment aquesta consellera no ha dit que s'havia de sancionar els pagesos, en cap moment. Per tant... i a més, li vull dir que és el mateix missatge que entenc que es va expressar per part del Consell de Menorca. En cap moment no vàrem entendre ni vàrem manifestar que havien de ser sancionats. Entenem -i així com expressava que el sector boví de llet té uns moments complicats... i aposta ha de tenir el suport i és per això mateix que dic que aquesta consellera es va reunir en el marc de la Fira d'Alaior amb tot el sector per acordar unes mesures de futur i també les xifres d'ajudes. El sector boví de llet a Menorca l'any 2008 haurà rebut 200 euros per vaca, com a mínim, perquè també ha tengut altres ajudes per alfals. Per tant, no s'ha perdut ni un sol euro. Insistesc que és important, aquesta consellera no ha parlat mai de sancions. Aquests pagesos, repetesc, no han fet res perquè hagin de ser sancionats. Ara bé, la Fira d'Alaior és una fira molt important, molt important pel que representa, no tan sols per al camp de Menorca, sinó per al camp de les Illes Balears i entenem que li hem de donar importància i suport.

Ara bé, el que es faci o es deixi de fer en el concurs morfològic és d'interès per part d'aquesta conselleria, com també per part del Consell de Menorca. Per tant, hem de ser seriosos perquè es pugui realitzar bé. Entenem que per part d'aquest govern hem de vetllar perquè es compleixi i es puguin fer coses de les quals en gaudeixi tota la gent de Menorca, per tant, hem de vetllar també perquè es pugui complir aquesta celebració. Jo entenc que des de la conselleria l'únic que hem demanat són explicacions, res més, explicacions a l'Associació Frisona Balear, que era l'organitzadora del concurs.

Per tant, res més, no es tracta ni de sancionar ni de multar els pagesos. Ningú ha parlat amb aquests termes, Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Amer.

I.5) Pregunta RGE núm. 5954/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oferta pública d'ocupació al Servei de Salut.

La següent pregunta és relativa a l'oferta pública d'ocupació al Servei de Salut i la formula el diputat Sr. Miquel Gascón. Té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, voldriem saber des del Grup Socialista en quin estat es troba l'oferta pública d'ocupació que es va fer des de la Conselleria de Salut respecte dels professionals sanitaris.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Un dels compromisos d'aquest govern i de la conselleria és la creació i la consolidació de llocs de feina de qualitat i de la fidelització dels nostres professionals. Des del principi de legislatura, la Conselleria de Salut treballa per adequar les plantilles de treballadors i per això fa un any que es va treure aquesta oferta pública d'ocupació que és la primera que es fa a la nostra comunitat autònoma des que vàrem rebre les transferències sanitàries i la més gran que s'ha convocat mai a les Illes Balears. Això es va fer amb l'acord dels sindicats i fins ara, per exemple, s'ha fet un concurs de trasllat de diferents categories sanitàries i no sanitàries; un conjunt de 2.700 places es varen oferir en trasllat i, per exemple, li puc dir que han obtingut plaça de trasllat a nivell intern 216 infermeres, i de les places de metges està pendent de sortir la llista definitiva. Ja estan acordats els temaris i els barems de totes les categories professionals, excepte la dels metges tant d'atenció primària com d'hospitals, que en poques setmanes podrà estar concretada.

Pel que fa referència a la convocatòria oberta de les proves per al concurs oposició, el mes d'abril es convocaran les d'infermeria, abans de l'estiu es podran fer les proves específiques d'infermeria; es podrà fer la convocatòria de les places de medicina de família que podran fer aquesta prova el setembre-octubre; i abans d'acabar l'any es convocaran la resta de places que fan referència al conjunt, entre d'altres, de totes les especialitats hospitalàries. Per tant, és un moment ara d'una certa inestabilitat i dificultat, però és una oportunitat perquè milers de ciutadans i ciutadanes de les nostres illes que treballen en el món de la salut, podran consolidar el seu lloc de feina.

Per a enguany està previst convocar 722 places d'infermera, 427 d'auxiliar d'infermeria, 85 de metges de família, 74 de tècnics de radiodiagnòstic, i a principi del 2009 sortiran a convocatòria d'examen totes les places de metges especialistes d'hospital. Per tant, d'aquí al 2010 hauran sortit més de 4.000 places dins l'oferta pública d'ocupació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gascón?

I.6) Pregunta RGE núm. 5945/09, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a connexions aèries a Eivissa.

La següent pregunta és relativa a connexions aèries a Eivissa que formula la diputada Esperança Marí i Mayans. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Vicens, per a les illes les comunicacions aèries i marítimes són bàsiques. Depenem de les nostres comunicacions per poder tenir un accés normal a l'exterior. A l'illa d'Eivissa ja fa temps que som el punt central de les reivindicacions de la nostra societat, perquè som, amb molta diferència i així ho pensam, les pitjors de les Illes Balears. Avui dia per posar un exemple, no es pot partir cap a Barcelona abans de les 11 del matí i si s'ha de tornar no es pot fer després de les 6 de la tarda. Això implica que qualsevol persona que hi tenguí alguna cosa a fer s'hi ha de desplaçar el dia abans i fer-hi una nit. No parlem ja si ens referim a l'illa de Formentera, per a qualsevol persona de Formentera que hi hagi de fer un tràmit, també implica una nit més a l'illa d'Eivissa.

Si això afecta els autòctons, també entenem que afecta el turisme. Per tant, ens preocupa que si aquestes comunicacions no s'arreglen abans de Setmana Santa, i ja que molta gent que ve a Eivissa directament, però també a través de vols de Barcelona, Madrid o d'altres aeroports, aquestes comunicacions que patim actualment, poden perjudicar sensiblement el sector turístic. Som conscient que des de la conselleria existeix una clara consciència que aquesta situació s'ha de canviar perquè no és sostenible.

Per aquest motiu voldria demanar-vos quines gestions, com estan les negociacions per tal de millorar aquestes connexions aèries amb l'illa d'Eivissa? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sra. Diputada, jo crec que és una situació que és inassumible avui en dia i així ho estam dient dia rere dia a Foment perquè això s'arregli. Com sap vostè, els vols a la península no estan declarats de servei públic i, per tant, no hi ha possibilitat de regular ni freqüències ni preus.

Per tant, la conselleria es veu senzillament abocada a la negociació directa amb les companyies. Com vostè sap, també del fruit d'aquestes negociacions, s'han aconseguit coses molt importants, com per exemple arreglar el tema d'Eivissa amb Madrid, de tal manera que no s'hagi de pernoctar, cosa que fins ara era així, i també augmentar, per exemple, determinades freqüències.

El cas de la connexió d'Eivissa amb Barcelona quedarà solucionada gràcies a les negociacions que feim, perquè a partir del 30 de març hi haurà dos vols a primera hora del matí i, per tant, ja no hi haurà el problema que vostè em diu i que realment existeix. El que passa és que s'ha dir que això són negociacions que es fan a través de les companyies i per tant, la seguretat que això sigui així i es mantengui així no la tenim per escrit, ni molt manco. Tot i que sí he de dir que una de les companyies pensa mantenir això durant tot l'any, la qual cosa esperem que realment sigui així.

El gran problema és que per assegurar això, vostè ho sap, s'hauria de fer una declaració de servei públic entre la península, fixar aquestes freqüències i això ens donaria aquesta seguretat que per ara no hi és. Però també li he de dir que tant Air Europa, Spanair i Click Air per a la programació de la temporada no disminuiran cap de les freqüències que hi ha ara mateix amb Eivissa, la qual cosa també em sembla que és una bona notícia, sobretot quan en aquest moment es redueixen vols domèstics. També li hem de comunicar que a partir de dia 30 de març, les connexions entre Eivissa i Barcelona en principi seran de deu vols diaris, entre Madrid i Eivissa seran de nou vols diaris i entre València i Eivissa seran de quatre. És a dir, en principi tenim unes freqüències que no disminuiran, tot el contrari, fins i tot alguna augmenta.

Ara bé, compartesc totalment amb vostè la necessitat que això hauria de ser una cosa que quedàs ja d'una manera signada de qualque manera i travada per a sempre. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula la Sra. Mari? No.

I.7) Pregunta RGE núm. 5949/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de CATISA.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa al tancament de CATISA que formula el diputat Josep Simó Gornés. Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, CATISA és una empresa emblemàtica de la bijuteria a Menorca, actualment ocupa unes 31 persones i dona feina a unes altres 10 empreses, almenys, de Menorca. I té com a clients empreses d'Espanya i d'altres països. Aquesta empresa ha presentat un pla de viabilitat al Govern de les Illes Balears i espera resposta -la seva resposta- des de fa mesos.

Els empleats fa quatre mesos que no cobren els seus sous i vostè, com a primera responsable, hauria de donar-los resposta amb una certa urgència. Ells esperen, Sra. Consellera, que els digui quin és el futur d'aquest pla de viabilitat que han presentat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Molt bon dia a tots, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo em limit a contestar-li la pregunta que vostè m'ha formulat, que és per quin motiu no s'ha reunit la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia amb l'empresa CATISA per tal d'evitar el seu tancament. La resposta és molt senzilla, el fet que vostè no ho sàpiga no vol dir que no ens haguem reunit. Li he de dir que li convendria fer un esforç per assabentar-se de la realitat i saber que ..., l'inform per al seu coneixement i del seu partit, que el meu equip ha tengut i té contactes permanents amb els responsables de l'empresa i també amb el sindicat majoritari. A tots ells les hem comunicat la nostra solidaritat i la nostra disposició per ajudar-los. I en aquest sentit estam fent feina dins les nostres possibilitats, tenint en compte l'actual estat d'aquesta empresa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vives. Vol fer ús el Sr. Gornés de la paraula? Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Jo ho trob, Sra. Presidenta. Moltes gràcies. Crec que a qui fa falta una dosi de realitat menorquina és a vostè, Sra. Consellera. Nosaltres, el Partit Popular, sí que hem tingut reunions tant amb el comitè d'empresa com amb els directius d'aquesta empresa i ens diuen que vostès no donen resposta a la seva petició sobre el pla de viabilitat.

Miri, Sra. Consellera, el teixit industrial de Menorca s'està destruint, i vostès no fan res al respecte. Cada indústria que tanca és irrecuperable per a la nostra illa. A nosaltres ens preocupa moltíssim aquesta greu situació. Com dic, ens hem reunit amb els representants d'aquesta empresa, també amb representants de moltes altres i realment el panorama és desolador. Si vostès s'haguessin assegut amb ells, veurien que és més barat ajudar a la viabilitat d'aquesta empresa que no deixar que tanqui. Açò és un assumpte capital, no només per a Maó, sinó per a tota l'illa. I vostès, Sra. Consellera, no han fet res, parli vostè amb el comitè d'empresa, parli amb els directius i veurà quina és la seva resposta. Estan absolutament decebutos de la seva manca d'iniciativa, de la seva despreocupació cap a aquests empleats que fa, com dic, quatre mesos que no cobren els seus sous i per culpa de la manca d'iniciativa del Govern no tenen liquidesa per poder afrontar les seves despeses.

Per tant, es pot entendre que vostès s'estimen més que tanqui aquesta empresa, no fer res per tal de salvar-la i, Sra. Consellera, açò avui en dia a Menorca no es pot tolerar. Menorca és una illa petita que sempre s'havia caracteritzat per tenir recursos diferents al turisme, i vostès amb la seva manca d'iniciativa, amb la seva manca d'acció estan fent que el teixit industrial de Menorca sigui irrecuperable de cara a un futur. A Menorca hi haurà un abans i un després del seu govern, i és una pena que haguem de dir açò.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sr. Diputat, és una llàstima que ara tenguin tantes reunions amb CATISA i amb les empreses de Menorca i quan vostès governaven varen deixar ofegar CATISA, varen deixar que CATISA es morís. Estaven més preocupats per fer viatges a Xina i malgastar doblers que no realment per reunir-se amb les empreses. Aquesta és la pura realitat, perquè a CATISA vostès li negaren el pa i la sal durant quatre anys, cosa que no feren amb altres empreses.

Miri, jo crec que hem de ser seriosos i hauríem de saber que la situació de l'empresa actualment ens limita molt la nostra capacitat d'actuació. Així i tot, li repetesc, que hem fet tot el possible amb un any i mig, cosa que vostès no feren, ni se la varen mirar de cara, per trobar solucions. Nosaltres estam fent un seguiment de tots els esdeveniments que passen, tenim reunions amb ells, parlem amb ells. Ja li dic, s'haurien d'haver reunit abans, no ara. I sabem que la situació actual no és precisament per falta de reunions amb l'actual govern.

Jo ja li vaig explicar les accions que havíem duit a terme abans d'arribar a aquesta situació. Nosaltres vàrem dur a terme una contractació d'una consultora per tal de realitzar una reestructuració empresarial de 36.000 euros. Vàrem fer un préstec atípic de l'IDI per un import de 249.000 euros i vàrem fer una contractació d'una empresa auditora per un import de 15.000 euros.

En aquest moment la situació és difícil i allò que se'ns ha demanat és la intervenció del Govern amb una aportació de capital públic. Nosaltres ja vàrem dir i ho dic amb tota la valentia del món perquè crec que s'han de dir les coses pel seu nom, que descartam aquesta actuació per la incapacitat pressupostària de la conselleria i també perquè obriríem un precedent amb altres empreses. Per tant, aquesta via entenem que no és possible. Així i tot, ja li dic que tant els dirigents de l'empresa com el seu sindicat varen establir una prioritat d'ajudar els treballadors, que com vostè ha dit, no cobren les nòmines, i nosaltres en aquest sentit en tot moment els hem assessorat i ajudat per tal de pal·liar aquesta situació.

La veritat és que crec que haurien de ser més seriosos, sobretot si tenim en compte que varen deixar -ho repetesc-, varen deixar que aquesta empresa quedàs en fase terminal, i en quatre anys no feren res ni es preocuparen de la seva existència, i vostè ho sap ben cert. Quan governaven, CATISA ja tenia problemes greus i vostès li negaren absolutament tot.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 5951/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del cas "cavallistes".

La següent pregunta és relativa a la valoració del cas "cavallistes" que formula la diputada Sra. Catalina Soler. Té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Tardor 2005, Mallorca es desperta amb "*esto es una banda organizada para favorecer un compañero de partido. Es una trama de certificados de once alcaldes del PP para solucionar un problema a un compañero*". Ho deien alts càrrecs del Partit Socialista.

Som el març del 2009 i aquesta trama ha quedat en no res. Dos anys i cinc mesos d'escoltar quasi quasi insults cap a aquestes onze persones del Partit Popular. M'agradaria saber què pensa avui el Govern de la sentència del cas "cavallistes", perquè no podem oblidar una cosa, acusació particular, Sr. Andreu Crespí, exportaveu del PSOE en el Consell de Mallorca, va actuar com a particular, però ocupava aquest càrrec. Sr. Melis, va ser apoderat d'un partit polític en el municipi de Manacor que avui dóna suport al Govern. Aquesta és la realitat i, a més a més, surt un alt càrrec del Govern central a Balears no fa ni una setmana i diu que la sentència no ha tengut responsabilitats penals, però que qualcú hauria d'assumir les polítiques. Suposam que quan al seu partit li passi qualque cosa dirà exactament el mateix.

Per tant, què pensa avui el Govern d'aquesta sentència, després de dos anys i mig d'escoltar insults i acusacions sense fonament cap aquestes onze persones?

Gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Qui contesta per part del Govern? Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Soler, el Govern no valora ni comenta les sentències, sinó que es limita a acatar-les o, si n'és el cas i li afecten directament, executar-les o recórrer-les. En aquest cas vostè està plantejant una qüestió que al Govern no li afecta en absolut.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sra. Soler?

LA SRA. SOLER I TORRES:

Esperava que em donàs la paraula...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, sí.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Moragues, sols faltaria! Però ens ha sorprès la seva resposta, tal vegada hagi sorprès al Sr. Manera, que ens vaticina els casos de corrupció que sortiran. Ell ens ho anuncia a entrevistes de mitjans de comunicació. Però també li diré més, aquesta ploma que vostès tenien que ens anunciava a un mitjà de comunicació què passaria en el cas "cavallistes", que fins i tot l'acusació particular va denunciar, "*crítica las filtraciones judiciales a la prensa*" en el seu moment, l'any 2006. Ara preocupen les filtracions judicials, però l'any 2006 quan aquesta ploma que vostès tenien, avui aquesta ploma ocupa un càrrec de personal eventual a la Conselleria d'Interior. Supòs que ho sap, Sr. Moragues.

Clar, ara no els preocupa tot això, el mal que fan és difícil de suportar. No fa massa va sortir un imputat del PSOE a una televisió dient que la seva imputació quedarà en no-res, però que el mal moral que li faran serà molt difícil de solucionar. I jo li deman, vostè respecta la sentència judicial i res més? Vostè sap el mal moral que han fet a onze persones del Partit Popular? Vostè sap que l'acusació particular estava feta i encarregada pel Sr. Andreu Crespí, militant del PSOE, a qui encara no han donat de baixa? En què queda, Sr. Moragues, tot això?

Vostè demana al Sr. Manera que ens digui quines acusacions vendran ara?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

LA SRA. SOLER I TORRES:

Vostè demana al Sr. Ramon Socias que ens digui si hi haurà més imputacions o no del Palma Arena? I després...

(*Remor de veus*)

...després respecten les sentències. No ho han fet mai ni ho estan fent.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies..., Sra. Soler.

(*Aplaudiments i remor de veus*)

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, Sra. Presidenta. Veig que la primavera ha entrat amb força en el Parlament, i és una cosa que hem de saludar efusivament.

Miri, Sra. Soler, quan vaig veure la seva pregunta estava ben segur del míting que ens faria, perquè era bolla vista, estava clar, no? Però aquesta no és una pregunta al Govern sinó que és una excusa per fer un míting en el Parlament. Cregui'm que l'entenc, eh?, jo..., però res a veure ni amb l'acció de Govern ni res a veure amb les opinions del Govern. No n'ha posada ni una, d'opinió de govern ni d'acció de govern, ha estat parlant de gent que no és del Govern, de partits, etc., etc. Per tant aquestes preguntes faci-les allà on les hagi de fer, però jo no les hi puc respondre per cap d'aquests que vostè citava, i em sap greu que faci preguntes a gent que no pot respondre perquè no hi és, però, bé, això ho deix a la seva opció.

Com he dit abans i ara repetesc el Govern, no tractant-se de qüestions pròpies i que tampoc no l'afecten, ni valora ni comenta. Aquesta posició constitueix a més una exigència de principi de separació de poders que, com no pot ser d'altra manera, el nostre govern ha de respectar.

I si em permet, un consell formal i...,

(*Remor de veus*)

...petit, un consell formal petit i a més en pla humorístic: quant al seu míting crec que només que baixi un poc el to de veu i parla un poquet més a poc a poc, crec que el seu fust d'oradora millorarà considerablement.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Aldarull a la sala*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

I.9) Pregunta RGE núm. 5953/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres d'Inca-S'Enllaç.

La següent pregunta és relativa a les obres d'Inca a S'Enllaç, que formula el diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Retornant a les preguntes que afecten i preocupen la ciutadania d'aquestes illes, ens agradaria saber en quin estat es troben les obres d'Inca a S'Enllaç que varen construir-se i que es van realitzar amb l'objectiu de solucionar els inconvenients que suposava per això als usuaris per apostar pel transport públic eficaç i, sobretot, per augmentar les freqüències. Ens pot explicar Sr. Conseller, per tant, en quin estat es troben les obres d'Inca a S'Enllaç?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Dalmau, aquestes obres de desdoblament, que efectivament són molt importants per millorar la seguretat i l'operativitat de la línia, doncs van a molt bon ritme, tot i que els primers mesos per les pluges hi va haver endarreriments, però en principi es varen iniciar el mes de setembre i tenen previst acabar a l'estiu. Bàsicament l'estat actual és que s'estan acabant tots els murs de contenció per dur les terres on hem de posar a la via desdoblada a damunt. Pel que fa al moviment de terres gairebé ja està acabat amb la coronació del terraplens, i ara s'està treballant sobretot en les estructures, que les estructures estan a diferents nivells d'execució segons cada una d'elles; n'hi ha set existents, com sap vostè.

D'altra banda també ja s'ha autoritzat la modificació del projecte pel que fa a poder instal·lar ja la previsió d'electricificació i també alguna tipologia estructural que s'ha de millorar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula, Sr. Dalmau? No?

I.10) Pregunta RGE núm. 5955/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dissolució del Consorci de Comerç, Indústria i Energia.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És relativa a la dissolució del Consorci de Comerç, Indústria i Energia, que formula la diputada Sra. Margalida Mercadal. Té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens pot explicar, per favor, la consellera de Comerç, Indústria i Energia, quins motius han conduït a la dissolució del consorci centreuropeu d'empreses innovadores?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, li puc explicar una mica com ha anat. Efectivament el passat dia 30 de gener es va aprovar per Consell de Govern la dissolució d'aquest consorci. Els fets que han produït aquesta dissolució ens duen al passat dia 22 de desembre del 2008, quan la mateixa junta rectora del CEI va aprovar per unanimitat la dissolució d'aquest organisme i l'absorció de les seves funcions per part de l'Institut de Desenvolupament Industrial.

Els motius que ens varen dur a aquesta decisió són diversos. Aquest consorci es va constituir l'any 95 amb unes funcions concretes dirigides a l'impuls i la projecció d'empreses i projectes empresarials, i bona part de les seves funcions han estat assumides durant aquests 13 anys per altres serveis, el que ha produït per tant una duplictat d'actuacions, la qual cosa suposava també una duplictat de despesa.

L'absorció per part de l'IDI comporta les funcions, els treballadors, els actius i els passius que tenia el CEI. En definitiva el que hem fet ha estat constatar que existeix a la nostra conselleria tal volta un excés d'empreses públiques i de consorcis que ens du a fer una important reestructuració. Hem començat pel CEI però aquesta reestructuració continuarà d'aquí endavant, d'aquesta manera el que aconseguim és obvi, que és una millor gestió dels recursos existents i sobretot evitar la duplictat de funcions.

Jo crec que amb els temps que corren hem de mirar amb lupa cada euro que es gasta i l'austeritat ha de ser el que ha de presidir la nostra línia política i per tant, com sap, les empreses públiques tenen importants despeses de funcionament i per això, sense deixar d'exercir les seves funcions, pensam que se'n poden reestructurar algunes i fer-les més eficients. Per tant és una tasca que hem començat i que em compromet a continuar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives. Vol la Sra. Mercadal fer ús de la paraula?

No.

I.11) Pregunta RGE núm. 5956/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a sistema tarifari del transport per carretera.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És relativa al sistema tarifari del transport per carretera, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Llauger. Té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, sabem que el Govern ha posat en marxa un nou sistema tarifari integrat per al transport per carretera i voldríem saber quina valoració fa el Govern de les primeres passes d'aquest sistema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament el Consorci de Transports de Mallorca ha incorporat la targeta intermodal i per tant el sistema tarifari integrat a tota una sèrie de línies ja d'autobús; abans s'havia incorporat ja al tren.

Bàsicament ara estam amb un total de 29 línies de transport regular de viatgers incorporades pel que fa al sistema tarifari integrat; concretament 19 línies del sistema de llançadores, una línia urbana del municipi de Son Servera i 9 de línies interurbanes. Això suposa, amb les 19 línies de transport de llançadores, uns 500.000 viatges a l'any. Pel que fa a la línia interurbana, les 9 línies interurbanes, són un total de 450.000 viatgers a l'any i la resposta dels usuaris està essent molt favorable, molt favorable perquè aquesta targeta intermodal el que fa és baixar el preu notablement; és a dir, estam parlant que dóna bonificacions del 50% a joves, famílies nombroses, persones majors i jubilats, i amb els perfils generals, amb la T20 i la T40, dóna abonaments del 30 al 70%, dependent dels casos.

Això està essent molt ben rebut pels usuaris, atès que en el sistema d'autobusos no hi havia cap tipus de bonificació, almanco general, sempre era qüestió que alguna línia hagués posat qualche bonificació pel seu compte i, a més a més, sense que fos general i amb criteris també molt més generals que aquest.

Senzillament li donaré un exemple, qualsevol: per exemple de Santa Margalida a Palma, doncs el bitllet senzill val 3,85 euros i una persona que dugui una T40 doncs passa a pagar 1,20 euros. Per tant és ben normal que, aquestes mesures, els ciutadans les tinguin molt ben rebudes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens.

I.12) Pregunta RGE núm. 5952/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord per portar muntatges teatrals a Mallorca i Eivissa.

La següent pregunta és relativa al tarifari de transport per carretera... No, perdó, aquesta és la mateixa. La següent pregunta és relativa a acord per portar muntatges teatrals a Mallorca, de Mallorca a Eivissa, i la formula la Sra. Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Les persones que vivim a les Illes Balears tenim en general prou facilitat per escoltar música o veure cinema, per citar dues expressions en matèria cultural que s'hagin produït fora de les nostres illes. Però no passa el mateix amb el teatre, cosa que seria molt interessant, no només per als espectadors que podem gaudir d'un espectacle diferent, un espectacle cultural, sinó també per a totes aquelles companyies amateurs de teatre, que n'hi ha moltes a la nostra comunitat, també per a alumnes de les escoles de teatre, de les aules municipals o dels instituts, perquè aquestes representacions tenen no només la vessant cultural i d'espectacle sinó també una vessant, important, formativa, d'interès formatiu.

Sabem que la Conselleria d'Educació i Cultura ha signat un acord amb la Generalitat de Catalunya amb unes condicions molt beneficioses perquè pugui venir teatre produït en aquella comunitat autònoma, i pensam, o sabem ja, que aquestes companyies o que aquest acord ja podrà tenir els seus fruits durant el primer semestre del 2009 a Mallorca i a Eivissa. No a Menorca perquè a Menorca l'únic teatre públic que tenim ja tenia tota la seva programació feta per a aquest semestre.

Per tant nosaltres el que li volíem demanar, Sra. Consellera, per aquest motiu, és si ens podria explicar l'acord que té el Govern de les Illes Balears amb la Generalitat de Catalunya per portar muntatges teatrals produïts en aquella comunitat autònoma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament es va signar el passat mes de març del 2008 amb la Generalitat de Catalunya un acord marc per tota una sèrie d'actuacions que tenen a veure amb el mateix mercat de productes culturals. Ho vàrem fer amb la lectura i també ara el manifestam amb el teatre, ja que els teatres públics de les Balears es podran beneficiar d'aquest compromís que suposa un abaratiment de les produccions de la Generalitat que arriben a Balears. Més concretament les

produccions privades rebran la meitat de la subvenció mentre que les de producció pública sortiran al preu final igual que a Catalunya. Aquesta subvenció de la Generalitat es fa per compensar les que des del Govern de les Illes Balears reben per part del nostre govern.

El primer semestre del 2009 hi haurà una gira de 13 muntatges seleccionats amb criteris de qualitat pels programadors de Catalunya, entre els quals destaquen *Aloma*, de Mercè Rodoreda, *Jugant a Molière o Antílop*, i hi haurà 23 representacions als teatres d'Alcúdia, Principal de Palma, el de Manacor, el de Calvià i també a Can Ventosa d'Eivissa, i s'espera que Menorca, el Principal de Maó, hi pugui entrar el segon semestre del 2009.

Però per una altra banda hi ha una segona mesura que consisteix que els teatres de les Illes Balears també poden optar a programar espectacles inclosos en el circuit català, i la Generalitat assumirà una part del percentatge prèviament estipulat segons les característiques de cada muntatge. I, en tercer lloc, hi ha el projecte anomenat Alcover, que consisteix en projectes teatrals de la Generalitat Valenciana, de Catalunya i de les Illes Balears, de forma que es preparen tres muntatges, un de cada comunitat, que passen a formar part del circuit. A més a més les Illes Balears formaran part, a partir del segon semestre del 2009, d'aquesta programació, vull dir que podrem triar els projectes que han de formar part d'aquest circuit.

Enguany participam amb una obra que es diu *Variacions enigmàtiques*, produïda pel Teatre de les Illes i Botarga Teatre. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula, Sra. Rita? No?

I.13) Pregunta RGE núm. 4932/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del quart conveni de carreteres.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És relativa a la signatura del quart conveni de carreteres, que formula la Sra. Maria Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Antich, l'any 98 el Govern de les Illes Balears, i l'any 2004, signà dos convenis de carreteres que varen possibilitar tenir les carreteres que pertocaven a les Illes Balears, carreteres que firmarem amb el Govern del Sr. Aznar i que el Govern del Sr. Zapatero no ens vol pagar. Ens deuen 333 milions d'euros i vostè, en lloc de poder-se assegurar amb el Sr. Zapatero i que ens els paguin, ha hagut de mantenir un recurs en el jutjat de tal manera que per als que ens senten no deixa de ser curiós que el Sr. Antich hagi de cobrar del Sr. Zapatero duent-lo al jutjat.

Estava previst el tercer conveni de carreteres. Es va firmar el dia 28 de setembre de l'any 2007. Ha passat un any i mig i hem perdut l'anualitat del 2007, 23 milions, l'anualitat del 2008, 39 milions, i ja els anuncii que perdrem l'anualitat del 2009, 39 milions més, perquè a dia d'avui no hi ha cap obra en licitació. En definitiva haurem perdut, des que vostè ha arribat al Govern, 101 milions d'euros que haguessin suposat més de 10.000 llocs de feina i haguessin ajudat a pal·liar els efectes de la crisi.

Mentrestant vostè cada dos dies fa pelegrinatges per Madrid, quan no el reben els subsecretaris són els secretaris, quan no qualque ministre i rares vegades el president, i ve com sempre amb les mans buides. Per cert, la ministra de Foment, la Sra. Magdalena Álvarez, la va anar a veure el mes de novembre, ens va dir que farien un quart conveni de carreteres per deixar de perdre doblers, va dir que estaria signat el desembre, ha passat quasi mig any i aquest conveni continua sense estar firmat.

Perdem els doblers, perdem llocs de feina, s'agreuja la crisi, vostè ahir va anar a Madrid. Quan tendrem el quart conveni de carreteres i acabarà aquesta sagnia de pèrdua de doblers i d'inversions?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Jo la vull tranquil·litzar: no hem perdut res, per tant els convenis se firmaran exactament pels doblers que hi ha compromesos. Estic fent feina perquè es puguin firmar dins aquest mes d'abril. I també li vull dir que no estic content dels retards que efectivament duen aquests convenis, i això ho he manifestat en distintes ocasions. Estam parlant amb Presidència per tal que efectivament dins aquest mes d'abril es puguin firmar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sra. Presidenta i Sr. President, no els basta, als ciutadans de les Illes Balears, que vostè no està content, i jo, quan li deman aquesta pregunta, la hi deman per interès general. Si avui s'haguessin executat els convenis i si avui Zapatero i vostè haguessin fet la feina que havien de fer, tendrien feta la variant de Son Servera, tendrien fet el tercer carril de la via de cintura, tendrien feta la connexió amb el Molinar, la variant de Porto Cristo, la variant de Llubí i estarien en execució els accessos a Palma incloent el segon cinturó. Per suposat a Menorca tendríem la millora de la carretera general i la variant de Ferreries.

Per tant, Sr. President, nosaltres el que veim és que canvien d'opinió, perden inversions, agreugen la crisi i que amb vostè i amb el Sr. Zapatero cada dia som més pobres i més febles, i per tant necessitam que o es posi a fer feina i deixi de tenir convulsions en el seu govern, o si no els que ho paguen molt car són els ciutadans d'aquesta terra.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

(Aplaudiments)

Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Jo no m'he aturat de fer feina i la prova és que efectivament ahir vàrem tenir una reunió amb el ministre Solbes i en aquest any podrem tenir 100 milions d'euros més d'inversió, i per tant jo crec que aquesta és una bona notícia per a les Illes Balears.

Volem fer les coses ben fetes i efectivament no volem gastar doblers com feren vostès incomplint els convenis que hi havia vigents. Jo li record que efectivament vostès feren la variant de Son Ferriol en el 2004 quan la previsió era en el 2006; feren la segona ronda d'Eivissa en el 2004, la licitaren, quan la previsió era en el 2006; feren Palma-Universitat en el 2004 quan la previsió era en el 2006; feren l'autovia Eivissa-Sant Antoni en el 2005, la licitaren, qual la previsió del conveni era en el 2010... És a dir, en definitiva, un caramull d'obres que efectivament en aquests moments les tenim en plet, nosaltres estam defensant els interessos de les Illes Balears, perquè així ho hem de fer, però vostès, Sra. Estaràs, en aquest tema tampoc no ho feren tot bé, eh?, no estaria malament que ho reconegués. Les darreres sentències sobre Can Malalt en matèria d'expropiacions crec que testifiquen de forma clara que aquesta no era la manera d'actuar.

Repetesc, volem fer les coses ben fetes, no estic content pel retard però estic fent molta feina perquè efectivament aquests convenis dins el mes d'abril es puguin firmar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Antich.

(Aldarull a la sala)

I.14) Pregunta RGE núm. 4933/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del primer any del segon mandat del Govern del president Rodríguez Zapatero.

La següent pregunta és relativa a la valoració del primer any del segon mandat del Govern del president Rodríguez Zapatero i la formula la Sra. Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, president, som culpables i responsables *y a mucha honra* de construir setze carreteres en temps rècord, en quatre anys, i fer-ho d'acord amb la llei, i vostès són responsables, en sis anys de ZP, de no invertir ni un euro en carreteres, efectivament, i de perdre 101 milions d'euros en un any i mig que haurien d'haver estat invertits i perdre 10.000 llocs de feina.

(Alguns aplaudiments)

Vegem el balanç del Sr. Zapatero. Des que governa el Sr. Zapatero, cinc anys, i des que vostè governa, dos anys, s'han perdut aquí, en aquesta terra, 9.000 empreses que han tancat, 75.000 persones són a l'atur i 9 de cada 10 espanyols que es queden a l'atur a la Unió Europea són espanyols. Sembla ser que nosaltres i Lituània, Espanya i Lituània, encapçalarem la proporció de països, el rànquing de països, que més atur generen dins la Unió Europea. Tenim un ministre d'Economia, amb el qual vostè es reuní ahir, que desitja no ser ministre d'Economia i que li faria il·lusió imitar el Sr. Bermejo partint a l'escó de dalt *de ojeador*.

A més de les inversions que Zapatero comprometé no s'ha complit absolutament res. No hi ha nous convenis de carreteres, hem vist que han perdut 101 milions d'euros, no hi ha el tema del finançament, vostè presumeix de 100 milions que ahir varen anar a negociar, són 100 milions que s'hauria d'haver gastat l'any anterior i que vostè no es va gastar o tal vegada són els 100 milions que el conseller d'Economia va regalar perquè no sabia en què gastar-se'ls. Tampoc no ha complit amb la cogestió aeroportuària, ni amb la nova declaració de servei públic, ni amb el descompte del 50% per a residents, ni amb el règim especial, ni amb les inversions per a les Illes Balears, ni amb el pla d'escoletes, ni amb els recursos per a la dependència, ni amb el cofinançament de Son Espases, ni amb la policia autonòmica, a més de tenir moltíssima conflictivitat. Quin balanç fa vostè de tot això, Sr. President? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Quant a l'atur jo estic, vaja em sembla bé que vostè es preocupi per Lituània, però jo em preocup per les Illes Balears i som l'única comunitat en el mes de febrer que no ha augmentat l'atur, hem de ser prudents en aquest tema, però, efectivament, aquí empresaris, treballadors, institucions crec que tots estam fent una bona feina en aquest sentit.

El balanç és positiu, que jo en faig d'aquest any del president Zapatero, encara que, és veritat, hi ha algun tema com el que li he dit de carreteres del qual no estam contents, però estam convençuts que l'arreglarem, però s'han firmat un caramull de convenis que ajudaran a millorar els serveis per als ciutadans i les ciutadanes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President. No ha baixat l'atur el febrer gràcies a Son Espases perquè si haguessin aturat Son Espases s'haurien acumulat mil aturats més. Sr. President, Lituània i Espanya, per primera vegada, encapçalen el rànquing d'atur, i Balears encapçalam també, amb un 53% més d'aturats que l'any passat, el rànquing d'atur. Jo si fos vostè em preocuparia. El seu pelegrinatge pels ministeris, secretaris d'Estat, subsecretaris durant aquests dos anys evidencia que mai no havíem estat tan maltractats i en tan poc temps. El que faci Zapatero és corresponsabilitat seva i ho fa amb el seu concurs i Zapatero ha castigat aquestes illes sense misericòrdia, i vostè n'és responsable i no en pot estar content.

De tota la llista de greuges i despropòsits que li he citat digui si ha complit vostè en qualque cosa. En cogestió, no. En carreteres, no. En tramvies, no. En l'Estatut d'Autonomia, no. En la salut, no. En les inversions, no. En el finançament, no. En el pla d'escoletes, no. En el pla de torrents, no. En la compra de finques, no.

Sr. President, n'està vostè content? Si està tan content, per què ha d'anar cada dos dies a Madrid a fer aquest pelegrinatge o és que no l'escolten? Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, aquest govern ha firmat amb el Govern de Madrid un conveni de tren de més de 400 milions d'euros; recentment hem signat un protocol per a sanejament d'aigües que suposarà 450 milions d'euros, 50 milions per al 2009; hem firmat ja un conveni de torrents i en firmarem un altre; hem firmat ja un conveni

d'escoletes; estam a punt de tancar la transferència de Cabrera; estam tancant convenis amb Serveis Socials i enguany tendrem unes inversions de 500 milions d'euros de l'Estat. Li vull recordar que quan vostès governaven aquesta comunitat autònoma la mitjana d'inversions en aquesta comunitat autònoma era de 180 milions. De 180 milions hem passat a 500 milions d'euros per a enguany invertits per l'Estat.

I quant a finançament li diré una cosa, Sra. Estaràs, estaríem ben arreglats si vostès governessin a Madrid. El Sr. Montoro, ahir: *Montoro pide al Gobierno que aplace la reforma del sistema y dé prioridad a la reestructuración bancaria. El coordinador de economía del PP, Cristóbal Montoro, pidió hoy -ayer- al Gobierno que aplace la financiación autonómica y dé prioridad en el destino de los recursos públicos a la recuperación del sector bancario. Si se hace con nueva emisión de deuda pública lo único que hará es agravar la crisis económica.* Aquesta és la seva recepta. Vostès fan un discurs aquí i a Madrid en fan un de completament diferent. Li deman més serietat, Sra. Estaràs.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

II. Interpel·lació RGE núm. 4580/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'enfonsament del vaixell Don Pedro a aigües d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política del Govern en relació amb l'enfonsament del vaixell "Don Pedro" a aigües d'Eivissa. En nom del Grup Parlamentari Popular el Sr. Jerez té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El meu grup parlamentari va presentar aquesta interpel·lació precisament quan va tenir coneixement de la decisió que va prendre la comissió tècnica d'abandonar el mercant Don Pedro al fons marí i quan encara no tenia en possessió l'informe confeccionat pel Ministeri de Foment, un document que ha estat reiteradament reclamat al Consell d'Eivissa sense aconseguir encara que aquesta institució hagi fet arribar a aquest diputat una humil còpia d'aquest document, sinó que ha hagut de ser precisament la Conselleria de Medi Ambient, la seva conselleria, la que ens ha fet arribar finalment aquest document, fet que nosaltres des d'aquí li agraïm especialment, cosa que no podem fer amb aquell que encara no ha estat capaç de complir amb la seva paraula, i tots saben a qui em referesc.

Sr. Conseller, molts eren els dubtes que teníem abans de conèixer l'informe, però una vegada conegudes les conclusions hem de manifestar-li que els dubtes encara augmenten. El potencial risc que encara existeix per a l'entorn, la necessitat de regular o prohibir les immersions, la situació dels afectats i la possibilitat que es tracti d'una decisió purament i exclusivament econòmica continuen sense aclarir-se. És per tot això que ens hem vist obligats a presentar aquesta interpel·lació, i començaré pel principi, pel que consider és el més important: el potencial risc de contaminació que existeix en el cas de deixar el buc en

el fons marí. Deia l'informe que a causa de l'escassa documentació científica no és possible continuar amb l'anàlisi de riscos pel que fa als elements sòlids del buc. Per tant, entenc que aquesta manifestació que conté l'informe manifesta clarament que encara existeixen una sèrie d'elements que comporten evident risc i que no han estat analitzats, no ho dic jo, ho diu, evidentment, l'informe. Per tant, entenc que l'informe és un informe incomplet.

En segon lloc, em preocupa encara més saber quines i en quina mesura hi ha dins el vaixell substàncies susceptibles de provocar contaminació. No sabem ni quines són ni en quin percentatge hi són, per tant, continuo amb el mateix, consider que l'informe és un informe incomplet. Em preocupa també la incidència que pot tenir aquesta potencial contaminació sobre el Parc natural de Ses Salines, cosa que tampoc no adverteix l'informe. I, en quart lloc, pel que fa a la contaminació de què parlem, m'agradaria saber si efectivament ja es treballa sobre el pla de gestió i el pla de seguiment que l'informe recomana per tal d'evitar que aquesta potencial i expectant contaminació s'estengui. Dit això, i reiterant una vegada el mateix, entenem que s'ha pres una decisió espontània i amb un informe incomplet.

Ens preocupa també moltíssim, com no pot ser d'una altra forma, el risc que hi ha respecte de les immersions. Sr. Grimalt, el passat 20 de maig Capitania Marítima va autoritzar qualsevol submarinista a visitar el vaixell. Un mitjà de comunicació deia que s'obria oficialment un parc temàtic al fons de la mar, un veritable negoci per a determinades empreses que oferien una aventura, amb visites guiades, de trenta minuts per un preu de 50 euros llogant tot l'equip i un preu de 30 euros si l'equip era propietat particular. Doncs bé, des que el vaixell es va enfonsar i fins avui, i segons les fonts que tenim, més de 3.000 persones han baixat a explorar la nau, xifra altament preocupant si tenim en compte les recomanacions que es desprenen de l'informe.

En primer lloc, l'informe parla de la possibilitat de prohibir les immersions i, en tot cas, la seva regulació, si n'és el cas. Davant això i després del temps que ha transcorregut i tenint en compte les diferents veus que indiquen perills per a les persones en cas d'immersió, nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, voldríem saber si es treballa sobre la possibilitat de prohibir les immersions o de regular aquestes immersions. Creim que la responsabilitat política els obliga, Sr. Conseller, a arbitrar mesures de seguretat davant d'un potencial risc en les immersions, entre d'altres coses, perquè aquest buc, segons els experts, no està preparat, no està preparat per practicar submarinisme precisament perquè això requereix d'un procés, certament, requereix d'un procés d'eliminació d'elements de risc que entenem que no s'han duit a terme, elements mòbils, portes, accessos, sortides, etc.

En segon lloc ens crida força l'atenció que l'informe digui que s'han adoptat mesures per intentar evitar accidents amb relació a immersions temeràries. Això ho certifica l'informe, que s'han pres mesures. Sr. Conseller, voldríem saber quines han estat les mesures que han fet per controlar aquests riscos quan, precisament, han baixat 3.000 persones. A mi m'agradaria saber-ho, que m'ho explicàs, quines han estat les actuacions de l'administració, perquè després de conèixer el gran nombre d'aficionats que han baixat, fins ara, al buc sinistrat i amb la facilitat precisament que ho han fet hi ha la sensació, existeix la sensació, que les immersions s'han duit a terme sense control, sense un filtre rigorós que permetés evitar més desgràcies a part de la desgràcia de l'enfonsament del vaixell que ja ho és.

En tercer lloc, m'agradaria passar per damunt els aspectes econòmics que aquest assumpte també els té, evidentment. Em refereixo als costos que podria significar el reflatament del vaixell perquè ens crida, al Grup Parlamentari Popular, també l'atenció i ens fa inevitablement sospitar que no s'hagi confeccionat cap ni un estudi que hagi valorat quan li costaria a la companyia d'assegurances recuperar el vaixell o, el que és el mateix, un estudi que ens indiqui quants de milions s'estalviaria la companyia asseguradora en cas d'abandonament, que és precisament el cas. I és que, Sr. Conseller, hi ha moltes sospites i no és que les tenguim jo només, no és que jo ho digui exclusivament, hi ha sospites que indiquen que la decisió presa ha estat fruit d'un acord econòmic amb el suport d'un informe tècnic confeccionat precisament per aquesta mateixa ocasió, però, com li dic, no som els únics que tenim aquesta creença també la tenen les organitzacions ecologistes que encara van més enfora. Escolti el que diu una reconeguda activista ecologista, Neus Prats: "*se ha tomado la mejor decisión para los intereses de la aseguradora*". No ho dic jo.

Voldríem saber si vostè comparteix aquesta mateixa afirmació, creu, Sr. Conseller que per a la companyia asseguradora aquesta ha estat la millor decisió per als seus interessos econòmics? Creu que l'abandonament del vaixell beneficia, efectivament, a la companyia asseguradora? És molt fàcil la resposta. Sí o no?

Però encara hi ha més. La senyora a qui faig referència a continuació i en la mateixa notícia li ha dit el següent: "*La actitud servil del Consell y del Govern ha sido deplorable*". No ho dic jo, ho diu una activista ecologista que es diu Neus Prats, i jo li pregunt, creu vostè que el Consell i el Govern han adoptat una actitud servil davant de l'interès d'altres administracions? Si veritablement això és així, no s'explica com el consell insular va aprovar per unanimitat una moció, precisament del Grup Parlamentari Popular, on es comprometia, on es comprometia la mateixa institució a dirigir-se a les administracions per tal de sol·licitar l'urgent reflatament del buc Don Pedro.

Per acabar vull fer, inevitablement, referència, per considerar-ho necessari, als afectats, a les indemnitzacions que encara a dia d'avui no han cobrat els afectats. Com sap, Sr. Conseller, el tràgic sinistre que va patir el buc Don Pedro va perjudicar seriosament els interessos econòmics de molts d'empresaris que varen veure com la temporada turística s'acabava un dia 11 de juliol, concessionaris de platges, restaurants i altres establiments turístics varen ser els veritables afectats pel vessament de combustible, varen ser tres platges les

que patiren més les conseqüències, platja d'En Bossa, Figueretes i la platja de Talamanca.

Avui quan som a prop de complir dos anys des que tengué lloc la desgràcia encara els afectats esperen que les seves reclamacions econòmiques trobin resposta, trobin la resposta desitjada. És cert que és un procés llarg, però ben cert és també que s'ha trobat en falta una important sensibilitat per part de les administracions competents que s'han limitat a donar trasllat de les seves peticions i res més.

Des del Consell d'Eivissa, com és habitual, els varen prometre una sèrie d'actuacions dirigides a potenciar turísticament les zones afectades i encara les estan esperant. Els varen prometre actuacions musicals, encara les esperen, i fins i tot es va contemplar la possibilitat que l'emissió del certamen de la moda Adlib tingués lloc a una de les platges afectades, una vegada recuperada la zona, però res de res, encara ho estan esperant. Però, perquè la situació no quedi aquí, perquè els afectats trobin l'empara de les administracions públiques que no han tenguda en desgràcies com aquesta, crec que ens hem d'implicar i ens hem d'implicar d'una altra manera. Cal donar respostes i cal donar solucions i el que no s'ha de fer és ignorar, com s'ha fet precisament en aquest cas, i no em refereixo a vostè, Sr. Conseller, no em refereixo a vostè; s'han ignorat i s'han abandonat els afectats, per això jo avui aquí li anuncio que la moció que es despregui d'aquesta interpel·lació d'avui anirà, si bé el contingut anirà en la línia d'aquesta interpel·lació respecte de tot el que he fet menció, sí que anirà especialment dirigida a trobar una solució que possibiliti reparar el més prest possible els perjudicis que varen patir multitud de comerciants ignorats avui encara pel Consell Insular d'Eivissa.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Jerez. En representació del Govern té la paraula el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, abans de començar amb la contestació a la seva interpel·lació, li voldria aclarir que, evidentment, aquest és un tema que afecta més d'una conselleria d'aquest govern i a més a més també afecta altres administracions i òbviament el mecanisme de resposta d'aquest Parlament preveu que tan sols un conseller pugui donar resposta i per tant a mi m'ha tocat contestar, intentaré contestar tot allò que sigui competència de la meva conselleria i en allò que no ho sigui, amb la informació que jo tenguí, amb el benentès que, òbviament, parlar per boca d'altre sempre és complicat.

L'enfonsament del vaixell Don Pedro, l'11 de juliol del 2007, va tenir lloc a la mar en una àrea que és competència de l'Estat, fora, per tant, de l'àmbit del parc natural, per pocs metres, però fora de l'àmbit del parc natural. Podem recordar que en aquest punt els abocaments i a la mar els accidents marítims són competència de l'Estat, per tant la gestió d'aquest accident, el lideratge d'aquesta gestió havia de correspondre a l'administració de l'Estat i evidentment des de la comunitat autònoma hi vàrem fer tot allò que vàrem poder; vàrem col·laborar amb tot allò que vàrem tenir a disposició, perquè en aquest moment no es tracta de mirar qui és el competent, sinó de resoldre una situació d'emergència, i així ho varen fer totes les conselleries del Govern que teníem allà mitjans i maneres d'ajudar a controlar la contaminació que es produïa en aquell moment.

Evidentment, encara que no sigui competència nostra gestionar aquesta crisi i gestionar després què s'ha de fer amb el vaixell, sí que, com a comunitat autònoma, òbviament, pensam que hi tenim molt a dir, i que a l'hora de prendre les decisions havíem de ser escoltats i havíem, en la mesura del possible, de participar-hi. Per això, ja des d'un primer moment es va decidir, el ministeri va decidir crear un grup de treball on hi participassin les diferents administracions per tal de poder participar tots amb una presa d'una decisió que correspon al ministeri, però que tots hi teníem qualque cosa a dir.

En relació amb tot això, vull aclarir que la política d'aquest Govern, respecte de l'enfonsament i sobretot del futur del vaixell a partir de l'enfonsament, ha vengut marcada, per tant, per dos fets: per una banda, la falta de mitjans i de capacitat tècnica per avaluar les actuacions que s'havien de fer a partir de l'enfonsament, i les repercussions que podia tenir deixar el vaixell en el fons de la mar o treure-lo fora. I per altra banda, les mancances competencials, ja que ens agradaria que les aigües litorals fossin competència d'aquesta comunitat autònoma, de fet ho demanarem, demanarem que es desplegui l'apartat i ja ho estam posant en marxa, que es comenci a reunir la comissió de transferències per fer efectiu el que preveuen els apartats 16 i 17 de l'article 32 de l'actual Estatut d'Autonomia i que les aigües litorals passin a ser competència de la comunitat autònoma; però de fet, de moment no ho són, són competència de l'Estat i per tant és a l'Estat a qui correspon liderar tot aquest tema.

En aquest sentit, dia 8 d'octubre va tenir lloc una primera reunió del grup de treball que havia d'estudiar les alternatives d'actuació en relació amb el Don Pedro; en formaren part la Direcció General de Marina Mercant i de Recursos Pesquers de l'Estat, la Conselleria de Medi Ambient, la Conselleria d'Interior, la Direcció General de Costes del Ministeri de Medi Ambient, la Direcció General de Biodiversitat del Ministeri, el Consell Superior d'Investigacions Científiques, la Conselleria d'Agricultura i l'Institut Espanyol d'Oceanografia i, precisament, es va decidir que fos aquest darrer, l'Institut Espanyol d'Oceanografia, que dirigís els treballs.

Dia 12 d'abril del 2008 va tenir lloc una segona reunió en el Consell d'Eivissa, amb la participació de les administracions estatals, autonòmiques, insulars i locals, on també hi assistiren organitzacions ecologistes, agents econòmics i socials, així com les empreses privades entre les quals i especialment hi havia l'empresa ISCOMAR, propietària del vaixell. A aquesta reunió ja es va presentar per part del ministeri i de l'Institut Espanyol d'Oceanografia un informe preliminar científic i tècnic de situació.

Dels dies 7 a 18 de març del 2008, l'Institut Oceanogràfic ja havia fet una primera recollida de mostres per fer estudis sedimentològics, físics, químics i biològics de la zona del possible impacte per l'enfonsament i per la posterior gestió d'aquest vaixell. Del 21 al 26 de juny també es va traslladar a aquella zona el vaixell oceanogràfic Odón de Buen per completar aquests estudis bàsics. Del 5 al 19 de setembre es va realitzar una nova campanya per completar aquests estudis i de la informació de què disposam a la conselleria, dir-li que tant la Direcció General de la Mar i Litoral com des de la Direcció del Parc Natural de Ses Salines, ens indiquen que tant la campanya de neteja de platges de l'hivern 2007-2008, com de les tasques habituals de neteja fetes durant tot l'any passat no es detectaren restes d'hidrocarburs en concentracions anòmales i tampoc no afectaren, més enllà del període de la crisi, les zones del parc natural, que no s'hi ha detectat cap anomalia especial.

La Conselleria de Medi Ambient, així i tot, va encomanar al Centre d'Estudis Avançats de Blanes un estudi de l'impacte de l'enfonsament a la zona, en el qual es va concloure que de les dues immersions a zones properes al derelicte no s'havia observat cap efecte remarcable dels possibles vessaments del vaixell sobre les comunitats i organismes del fons de la mar. En qualsevol cas, varem decidir no fer més estudis ja que els feia l'Institut Oceanogràfic, i pensàvem que no havíem de duplicar esforços amb el cost econòmic que això implica.

Pel que fa a la valoració de les conseqüències de l'enfonsament i sobretot a la decisió de reflotar o no el Don Pedro, ni la conselleria ni cap altra conselleria del Govern disposen d'experts en aquestes qüestions que puguin avaluar adequadament les conseqüències d'una decisió o de l'altra, per tant dins la comissió de seguiment es fa decidir que fos precisament la Direcció General de Marina Mercant, que en certa és la competent en tot aquest tema, per fer l'anàlisi dels riscos i determinar -i això s'havia de fer de la manera més científica i imparcial possible- el futur de les restes del vaixell.

Per tant, nosaltres en aquest punt el que tenim és informació que ha fet una altra administració i que nosaltres, en principi, tenim l'obligació de donar-li una presumpció que està ben feta. Per complir aquest encàrrec la Direcció General de Marina Mercant s'ha basat tant en l'informe de l'Institut Espanyol d'Oceanografia com en un informe d'una empresa noruega, Det Norske Veritas, que és una fundació independent, sense ànim de lucre, fundada a Oslo el 1864, amb l'objectiu de salvaguardar la vida, la propietat i el medi ambient marí. Per tant, aquests estudis han avaluat els perills i els riscos que comporta deixar el vaixell en el fons de la mar o extreure'l i les conclusions que ens han fet arribar, el passat dia 23 de febrer, a una reunió de la comissió de seguiment a Eivissa, varen ser que el risc de fugues a causa de la degradació progressiva de les restes és baix, encara més baix que el derivat de les descàrregues produïdes pel trànsit

marítim local, i no ho dic jo, ho diuen els documents. També diuen que no hi ha cap indicació de risc de contaminació que justifiqui remoure espècie i que deixar *in situ* el vaixell resulta l'estratègia més adequada, sempre i quan existeixi un pla de gestió i es faci un seguiment de l'evolució de les restes, ja que, segons afirmen ells, i vull remarcar que això ho afirma evidentment el ministeri, la conselleria únicament el que fa és recollir-ho, els riscos derivats de la seva extracció són molt superiors dels derivats des seu manteniment en el fons marí.

Per part de la conselleria, òbviament, ens preocupa i ens preocupa molt l'existència d'unes restes d'un vaixell de les característiques del Don Pedro a les portes d'un parc natural. Per això farem un seguiment exhaustiu de l'evolució d'aquest vaixell, però respectam, perquè tampoc no tenim tècnics ni criteris tècnics per discutir-ho, respectam la decisió del ministeri, ja que ve avalada per uns estudis tant de l'Oceanogràfic com d'una empresa especialitzada, i ens diuen que és la solució més traumàtica. Òbviament, nosaltres això no ho podem discutir perquè no tenim tècnics amb la preparació necessària per poder discutir aquesta decisió, però, en qualsevol cas, el que sí farem és estar vigilants per detectar l'evolució de les restes i de les possibles incidències o repercussions sobre l'hàbitat d'una zona que no li he de dir que és una zona molt delicada, parlem d'un parc natural, del principal parc natural de Ses Pitiuses i d'una zona evidentment sensible.

En qualsevol cas, aquesta decisió, si s'ha de discutir, crec que s'ha de discutir amb els responsables del ministeri, que són en certa manera els que han apuntat cap a aquesta decisió i el que sí ens preocupa, i ja ho vaig dir en resposta a una pregunta, és el tema del busseig i de les immersions. Ja varem alertar, fa uns dies, en aquest mateix parlament que el busseig en aquella zona és perillós, és perillós per als bussejadors i és perillós per a l'estabilitat de les restes; per tant, pensam que Capitania Marítima o l'organisme que hagi d'autoritzar-les o de prohibir-les ha de prendre cartes en l'assumpte i nosaltres formalment ho demanarem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Per fixar posicions, pel Grup Parlamentari Mixt intervé la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, jo no sé si el Sr. Jerez ja es veu investit com a virtual candidat al consell insular, perquè sembla que ha fet un discurs més dirigit al consell insular que no al Govern. Nosaltres enfocarem la nostra interpel·lació com a una valoració global de l'acció de govern en relació amb l'enfonsament del Don Pedro i també li exposarem alguns elements de preocupació respecte del futur.

Per començar hem de fer dues observacions prèvies, efectivament, i vostè ho ha dit, la competència directa de l'enfonsament del Don Pedro, atès que es tracta d'un accident que es produeix en aigües litorals, és del Ministeri de Foment, era del Ministeri de Foment. No obstant això, nosaltres pensam que la implicació del Govern va ser total, condicionada això sí per la limitació dels seus recursos. A més a més, la proximitat del sinistre al Parc Natural de Ses Salines va afegir un plus de preocupació i d'implicació, si cal, si les circumstàncies haguessin estat unes altres.

També entenem que, tot i que vostè és l'interpel·lat, l'actuació del Govern inclou diverses conselleries i nosaltres ens dirigirem a vostè per fer una referència global. Per poder fer una valoració completa de l'actuació del Govern nosaltres hem considerat quatre aspectes: política informativa, actuacions en el moment del sinistre, feines de seguiment després d'acabar el pla de descontaminació i decisió final del manteniment del vaixell al fons de la mar.

Respecte de la política informativa pensam que el Govern va actuar amb prudència i transparència; prudència, fugint d'alarmismes innecessaris tenint en compte el moment en què es produïa l'esdeveniment, que no era altre que la temporada turística. De fet, va quedar demostrat que l'impacte negatiu de l'accident sobre les reserves turístiques va ser gairebé nul. I transparent, perquè el Govern va mantenir una informació pública suficient i quan ho va considerar oportú va demanar una compareixença davant la Comissió d'Ordenació Territorial, just després de concloure les feines de descontaminació. Repassant les esmentades intervencions, aquestes van ser molt aclaridores i detallades. Una segona compareixença, demanada en aquest cas pel Grup Parlamentari Popular, es va produir un any després i també va servir per complimentar la informació dotze mesos després de la primera.

Segon punt, actuacions en el moment de l'accident. Fem una valoració positiva de les actuacions per salvar els tripulants, així com la lluita contra la contaminació d'aigües i platges. Aquestes actuacions es varen caracteritzar per la coordinació institucional de totes les administracions en una situació que, a més, era francament complicada i que implicava el Govern central, el Govern autonòmic, el Govern insular, el govern dels ajuntaments municipals i també altres institucions com Creu Roja i la UIB. En segon lloc, es varen caracteritzar aquestes intervencions per la seva eficàcia amb la consegüent, i això és important, minimització dels impactes tant mediambientals com econòmics que podrien haver estat molt importants si no s'hagués actuat d'aquesta manera.

Tercer punt, feines de seguiment. A la compareixença del novembre del 2007, se'ns va informar que el pla de descontaminació del vaixell, segellat de sortides, buidatge del seu contingut, neteja, etcètera, s'havia completat amb èxit i se'ns varen oferir dades tranquil·litzadores de diversos informes: informe de la Direcció del Parc Natural; informe dels fons marins del Centre d'Estudis Avançats, que vostè també ha esmentat, i un altre de la UIB amb dades sobre la presència d'hidrocarburs a l'aigua de diferents indrets propers a l'enfonsament i dins el parc natural. Tots apuntaven en el sentit de l'escassíssima afectació del parc natural de Ses Salines sis mesos després de l'enfonsament. Tot i així, es va expressar per part del conseller el compromís de continuar vigilants.

En aquella ocasió ja vàrem parlar del futur del Don Pedro i el conseller ens va informar que feia un mes que el Ministeri de Medi Ambient havia constituït un comitè tècnic, liderat per l'Institut Oceanogràfic, que seria l'encarregat d'avaluar la conveniència o no de la seva reflotació. A la seva compareixença també va informar de les feines de seguiment que s'havien fet tant des del a Direcció del Parc Natural, com des de la Direcció General del Litoral.

En resum, des d'Eivissa pel Canvi, nosaltres pensam que va ser correcta la gestió que el Govern, en el seu conjunt, ha fet de les conseqüències derivades de l'enfonsament del Don Pedro.

Però finalment arribam a la reunió del passat mes de febrer a Eivissa, en que el secretari general de la Mar informà de la decisió de deixar el Don Pedro submergit, perquè així ho recomanen els informes tècnics de l'Institut Oceanogràfic i de l'empresa noruega contractada pel ministeri.

Senyor conseller, vostè sap que la postura d'Eivissa pel Canvi en aquesta qüestió coincideix amb la que vostè també havia defensat en altres ocasions, reflotar el vaixell. Ens consta que a la reunió esmentada hi va haver una posició comuna entre el Govern i el consell insular per veure si la decisió del ministeri era definitiva o es deixava una porta oberta a l'altra opció. La resposta del representant del ministeri va ser clara: el Don Pedro no es reflotarà perquè ací ho recomanen els informes tècnics. Nosaltres, per tant, respectam aquesta decisió, perquè ve avalada tècnicament, però no podem deixar de dir que ens preocupen les possibles conseqüències mediambientals de cara al futur.

Per això, i per acabar, li fem alguns suggeriments: primer, una de les conclusions dels informes tècnics presentats el passat febrer, era la necessària elaboració d'un pla de gestió i seguiment del Don Pedro que entenem que és competència estatal; no obstant això, nosaltres li demanam, Sr. Conseller, que exigeixi informació puntual al ministeri corresponent i màxima coordinació amb la seva conselleria. Així mateix, pensam que seria important que el Consell d'Eivissa estigués assabentat de qualsevol actuació al respecte.

Segon, li demanam, Sr. Conseller, que paral·lelament i com ho ha fet fins ara, continuïn les tasques periòdiques de control de la contaminació, especialment a l'àmbit del parc natural.

I en darrer lloc, i atès que hi ha un procés judicial pendent, esperam que el Govern lluiti per recuperar les despeses derivades de fer front a aquest enfonsament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. En relació amb la política del govern respecte de l'enfonsament del vaixell Don Pedro a aigües d'Eivissa, hem de dir que des de l'enfonsament l'11 de juliol del 2007, des del moment que hi va haver aquest accident considerem que el Govern va posar tots els seus mitjans a l'abast per tal de, dins el seu marc competencial, poder fer front a aquesta emergència, tant la Conselleria d'Interior, com la Conselleria de Medi Ambient varen fer les actuacions pertinents per tal que es minimitzàs, com deia, i es pogués atendre amb els mitjans tècnics i humans disponibles en el moment. També s'hi va implicar la Conselleria d'Agricultura i la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia perquè es va posar a disposició del Consell Insular d'Eivissa, pel tema dels afectats, principalment comerços turístics que hi pogués haver, hem de pensar que això va succeir en plena temporada turística.

Però no hem d'obviar, i així ho ha esmentat el conseller, que aquest accident es va produir just en aigües corresponents, per tant, a competència estatal; un accident, a més, d'aquestes característiques és competència estatal i per tant eren el Ministeri de Foment i el Ministeri de Medi Ambient els que havien de dur el pes de totes les actuacions. I en principi el que es va fer, per tant, és l'actuació immediata i coordinació per a la retirada del màxim possible de les restes que s'havien vessat del vaixell, tots els hidrocarburs, per tant, que es va poder es varen extreure, per tal que no arribassin a les platges. I amb posterioritat hem tengut notícia lògicament de quines varen ser exactament aquestes tasques i quan es varen dur a terme, a través dels informes que s'han fet per part de l'empresa noruega que va ser contractada a fi i efecte de dur a terme aquestes operacions de neteja; operacions que varen començar des del primer moment, per la informació que nosaltres disparam, principis a mitjans de juliol del 2007 i es varen dur a terme al llarg de tota la resta del 2007 i fins ben entrat el 2008.

Les conclusions que ens arriben són que actualment no hi ha impediment per a la navegació ni per a altres activitats marítimes, que s'ha retirat la major part de la càrrega que se transportava, se'ns diu el 93% i que l'enfonsament es va produir fora del Parc Nacional de Ses Salines, encara que molt a prop. Per tant, en principi els riscos que hi ha són considerats baixos.

A nivell del Parlament de les Illes Balears, hi ha hagut les compareixences necessàries tant a la Comissió d'Ordenació Territorial del novembre del 2007, com a la Comissió d'Assumptes Institucionals de novembre del 2008 per part del Govern per donar les explicacions pertinents tant de les tasques que s'havien fet, com també de les anàlisis que s'havien realitzat per part dels diferents organismes per saber com podria haver afectat tant a les platges com al Parc Nacional de Ses Salines que està, com deia, just devora.

S'han recomanat entre altres coses fer un pla de seguiment, marcar la zona de l'enfonsament i dur a terme els posteriors plans de descontaminació. I sobretot la principal de les mesures que s'havia de prendre, sobre això també hi ha informes de la Direcció General de la Marina Mercant, dependent del Ministeri de Forment, que era la decisió més important i més difícil de prendre, si deixar el vaixell enfonsat allà o extreure tot el vaixell de la mar. Els informes que ens han fet arribar i que evidentment han estat fets per part del Ministeri de Foment, recomanen deixar el vaixell enfonsat pels riscos que suposaria l'operació de treure'l, tant de contaminació derivada de les operacions de remoció, com de les operacions de reflotament, com els derivats de l'impacte en el fons de la mar de les operacions com puguin ser fondeigs, ancorament de plataformes, etc., com el perill que podria suposar per al personal que participaria a les operacions, com pel desballestament una vegada extret de la mar. I s'hi afegien els costos econòmics, els costos de desplegament, l'impacte en el turisme perquè se'ns deia que part d'aquestes labors s'haurien de dur a terme durant l'estiu, i els costos econòmics del desballestament posterior, una vegada extret de la mar.

Nosaltres compartim l'opinió del que ha expressat el Grup d'Eivissa pel Canvi, que serien partidaris lògicament que s'haguessin extret aquestes peces de la mar, tot el vaixell de la mar, però com no podria ser d'altra manera, respectam la posició que se'ns fa arribar per part de la Conselleria de Medi Ambient, com diu el mateix conseller, no té els tècnics necessaris per avaluar oportunament quina és la decisió final, i que, per tant, ha estat la Direcció General de la Marina Mercant i la Secretaria General de Transports qui han decidit aquesta qüestió. Sí ens preocupa, com ha dit el conseller, el tema del busseig del qual s'hauria d'estudiar la regulació o la prohibició directament. Per tant, esperam que la Conselleria de Medi Ambient prengui les mesures oportunes i dins les seves competències per tal de dur a terme aquest seguiment de la qüestió del busseig i el seguiment posterior de com poden afectar les restes que encara queden, les poques restes perilloses que encara queden en el vaixell, tant la zona de platges, com sobretot la zona del parc nacional.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Costa té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Una altra vegada tornam a parlar del Don Pedro i crec que és important emmarcar-ho en el moment que es va produir, dies després d'un canvi de govern i aquí, amb les intervencions que ja he realitzat, he dit que crec que per les dificultats que va tenir, va ser una operació modèlica per part de totes les administracions que hi varen actuar durant els primers moments.

L'interpel·lant, el Grup Popular, crec que ha usat més la clau interna d'Eivissa, que una intervenció seriosa i rigorosa en aquest Parlament de les Illes Balears. Probablement s'ha d'enquadrar més pels anuncis realitzats per la portaveu del Partit Popular, Rosa Estaràs, respecte de Miquel Jerez, que altres qüestions. Però jo li vull dir d'una forma clara al Sr. Jerez, qualsevol qüestió interna del Partit Popular la decideixen ells mateixos i és respectada per nosaltres, però pens que qualsevol lideratge polític, el que exigeix la ciutadania són alternatives clares i un missatge clar a la ciutadania, i no emmarcar-se dins les propostes a la contra, per mor que això no ho entén ni la ciutadania ni el sentit comú. Crec que vostè s'ha instal·lat a la contra i des de fa temps i mirant de llenegar i per anar en contra de Xico Tarrés amb qui busca la confrontació política (...). I pens que allà on vostè perdrà la batalla, no ho entengui com un mal consell, li ho dic amb tota sinceritat, si vostè planteja una alternativa creïble a allò que es va realitzar, probablement s'entendrà. El que costa molt creure és que dins aquest joc a la contra, vostè vengui aquí i el seu referent sigui Neus Prats, que per als que no la coneixen és un referent dins l'ecologisme a Eivissa i una de les persones que el PP va tractar de criminalitzar amb tota la lluita de les antiautopistes. No he tingut temps de parlar amb na Neus Prats, però segurament se sentiria avergonyida de què el Partit Popular usés el seu nom per donar cos a la teoria que expressa un militant del Partit Popular. Crec que els aniria bé, a vostès, fer un discurs propi, coherent i que miri d'enlluernar la ciutadania i que respongui a la ciutadania; si miren de fer un discurs en contra del PSOE, els vaticino molts d'anys, moltes legislatures allà on estan vostès avui.

Però hauríem de parlar sobre els informes. Clar, què passa? Es puja aquí en contra, i no demanaven prèviament que realitzessin uns informes i estàvem d'acord tots que faríem allò que l'Institut Oceanogràfic i l'empresa noruega Det Norske Veritas que són empreses de prestigi realitzessin? No havíem de discutir sobre aquesta qüestió? Idè no, ara resulta que el que diu l'informe no ens va bé, probablement no ens va bé per mor que el Consell d'Eivissa, que evidentment amb aquest debat no té res a veure, però ja li va bé al Sr. Jerez, el Govern de les Illes Balears i el Govern de Madrid han donat suport a realitzar les recomanacions tècniques. Jo crec que s'han d'agafar els referents tècnics com un element fonamental. Però Sr. Jerez, jo li diré una altra cosa, sense ser tècnic d'això, sí som un simple aficionat, segurament no massa bo, i coneixedor de la zona. Jo li puc dir que des del temps dels romans a la zona de la Platja d'en Bossa vaixells enfonsats han donat un patrimoni importantíssim a la museística d'Eivissa, passant per tots els segles, tota aquesta zona ha estat un lloc d'enfonsament i allà on hi ha vaixells.

Per tant, si parléssim d'una qüestió de navegació, no hauríem de posar aquí damunt del tema l'últim vaixell enfonsat, n'hi ha més a la zona, jo li podria donar un llistat. Per tant, des d'un tema de seguretat marítima no es planteja perquè probablement si vostè s'informa millor veurà que allà hi ha realment un lloc d'enfonsament de vaixells. Per tant, s'hauria d'enfrontar només des d'una perspectiva de la possible contaminació marítima. Jo li he dit que sobre la contaminació marítima si en volem saber més en aquesta tribuna que els informes tècnics avalats que han vengut, feim un mal servei a la ciutadania. Es diu que hi ha una descontaminació bàsicament al cent per cent. Per tant, jo crec que aquest ha de ser un argument

suficient, perquè si no ens instal·lam en les altres propostes, de crear allà una espècie de petrolífera, un parell de mesos i començar a serrar tot el vaixell. Jo crec que si s'hagués posat aquesta proposta, vostè estaria evidentment instal·lat a la zona que s'ha de deixar-ho. Per tant, jo crec que també hauria de saber analitzar les altres propostes i veuríem, no des del coneixement tècnic, sinó des d'un sentit comú, el millor lloc que té el Don Pedro és allà on està i totalment descontaminat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

...nosaltres hauríem acceptat a la contra si hagués vingut un altre tipus d'informe tècnic, però el que ens deia el sentit comú hem vist que ha vengut totalment avalat per qüestions tècniques. Per tant, ja no entraré en el tema de les repercussions econòmiques que ha tingut, crec que vostè ha perdut una part d'aquesta pel·lícula, que és el grau de satisfacció de la gestió del sector empresarial i dels treballadors, del sector turístic a la zona de Talamanca, a la zona de la Platja d'En Bossa i a Ses Salines. És més, com que això podria ser no tenir (...), quan va venir el Sr. Rajoy els empresaris del sector turístic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Costa, vagi acabant, va molt passat de temps.

EL SR. COSTA I SERRA:

Ja acab. Li varen dir "ens deixi, que nosaltres ja ho gestionam prou bé". Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. En torn de rèplica el grup autor té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, efectivament, té vostè raó, aquest tema afecta no només la seva conselleria, sinó que n'afecta una altra. Jo esperava avui que aquesta altra conselleria, tots sabem que també hi està implicada, ens donés també resposta, no ha estat així, no sabem per què s'amaga i no sabem per què no surt aquí. No val el pretext de dir, és que m'ha tocat a mi portar aquesta qüestió, quan en comissions han comparegut els titulars de les dues conselleries per donar resposta i avui no ho fan. Per tant, puc dir que avui la persona titular de la conselleria que avui no ha pujat aquí dalt té l'oportunitat de fer-ho, pot obrir un torn incidental, si ho vol fer té l'oportunitat. Jo estaré encantat d'escoltar-la. No entenc per què no ho fa. En qualsevol cas el Grup Parlamentari Popular no descarta demanar la seva compareixença a una comissió per tal que ens doni compte i resposta a moltes de les preguntes que jo he fet aquí i que vostè no té per què contestar-me, perquè no li correspon a vostè contestar-me, li correspon a una altra persona que està precisament en aquesta mateixa cambra i que no ho ha fet. Per tant, és possible que el grup parlamentari es plantegi això, demanar la seva compareixença a la comissió. Jo crec que el

parlamentarisme també ha de guardar certes formalitats i aquí avui no s'han guardat i no ho dic precisament per vostè. A mi m'hagués agradat escoltar respostes, les seves i les d'una altra persona, com ho ha fet a altres comissions. No entenem per què no ho fa aquí, no sé per què defuig d'aquest debat. No ho entenc. En qualsevol cas, com li dic, ens plantejarem molt seriosament sol·licitar una compareixença en comissió.

Sr. Conseller, gràcies per la informació, no la que m'ha facilitat vostè, sinó la que m'ha proporcionat avui aquí dalt. L'únic que ha fet vostè ha estat fer un recorregut pels fets, aquesta pel·lícula ja la sé, ja l'he vista; però en qualsevol cas entenc que per una qüestió de prudència no vagi més enllà. Jo li he demanat que vagi més enllà i vostè no ha volgut. En qualsevol cas insistirem sobre això. Vostè em diu que no té tècnics, si no té tècnics busqui'ls, busqui'ls. Jo el que vull és l'opinió de la conselleria i l'opinió de la conselleria ha de ser una opinió formada i autoritzada, una opinió tècnica avalada pels informes corresponents. A mi no em val que vostè me digui que no té tècnics. Els tècnics es busquen, es contracten, Sr. Conseller.

Jo no he vingut aquí a buscar confrontació amb ningú, jo he vingut aquí a plantejar una sèrie de preguntes, preguntes que vostè m'ha contestat com ha pogut, a unes altres no m'ha contestat. Però jo crec que aquí la meua intervenció s'ha interpretat malament. No ho dic precisament per vostè, ho dic precisament pels altres grups parlamentaris. Jo no he vingut aquí a buscar batalla amb ningú, no he vingut a provocar ningú. El problema és que quan es duen els discursos fets, sota el braç i es puja aquí dalt a dir qualsevol cosa, passa el que ha passat avui, aquí damunt d'aquesta tribuna, que s'han emprat precisament altres recursos per contrarestar l'efecte de la meua intervenció, altres recursos que no tenen res a veure amb l'enfonsament del vaixell Don Pedro. Aquest és el problema, quan es puja a l'avió amb la carpeta i amb el discurs preparat, corren aquest perill, i efectivament avui, com el vaixell Don Pedro, avui s'han enfonsat, Sr. Conseller, avui n'hi ha més d'un que també s'ha enfonsat.

Miri, m'agradaria sentir aquestes respostes. Què feim amb la pràctica de les immersions, amb el busseig al voltant del buc? És un tema molt important, molt rellevant i més a l'època en què estam, l'estiu s'atraca, pot resultar una pràctica molt atractiva, jo no la practico, però puc entendre que pot ser una pràctica molt atractiva i jo crec que hem d'extremar cauteles entorn aquesta qüestió. En segon lloc, hi la sensació que es tracta d'un tema econòmic en lloc d'un tema estrictament mediambiental. Vostè no m'ha donat resposta a això, ni tampoc no m'ha dit si això beneficia la seguretat. És una resposta molt fàcil, sí o no, em basta. I respecte del pla de gestió, a mi m'agradaria que vostè, com ja ha dit la portaveu, fos exigent amb aquest pla de gestió, fos bel·ligerant i fos ambiciós i recelós respecte de la confecció d'aquest pla, ens hi va molt amb aquesta qüestió. En aquest sentit, com dic, hem d'extremar totes les cauteles.

Poca cosa he d'afegir, té avui vostè l'oportunitat de tot allò que no ha donat resposta, pujar aquí dalt i donar-la. Però també entenc, Sr. Conseller, i respect, que vostè no pugui donar-me respostes a segons què, perquè la persona que hauria d'haver pujat aquí a donar-me les respostes necessàries a totes les meves preguntes no ho fa i s'ha amagat. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jerez, entenc els dubtes que té vostè sobre si aquesta és la decisió més adequada, de fet són uns dubtes que com a mínim des de la Conselleria de Medi Ambient compartim, perquè, ja s'ha recordat en alguna altra intervenció anterior, des de la Conselleria de Medi Ambient hauríem preferit que s'extragués el vaixell. Ara bé, aquí hi ha dues qüestions que crec que són molt importants i que no es poden deixar de banda. Per una banda, nosaltres no som els competents per prendre aquesta decisió, nosaltres no la podem prendre, per tant, hauria resultat una despesa econòmica innecessària i supèrflua haver de fer en paral·lel els estudis que ha de fer una altra administració. I per altra banda se'ns explica, jo no som tècnic i li ho explicaré de la manera que ho he entès. Se'ns explica que per treure el vaixell es poden fer tres coses: arrossegar-lo fins a la vorera, cosa que tots compartim que seria una animalada; fer-lo trossos i que també seria molt complicat perquè evidentment s'hauria de serrar sota l'aigua; o la tercera i que a mi em sembla la més viable, però em diuen que no és possible, que és fer-lo reflotar insuflant-hi aire. Ens expliquen que segurament el vaixell no ho resistiria i es rompria. En qualsevol cas jo a això, evidentment no li puc contestar perquè no en sé d'aquest tema i ens fiam dels informes tècnics que han encarregat el ministeri, perquè és ell que els havia d'encarregar i és ell qui havia de córrer amb les despeses de tot això al marge que en un futur els pugui recuperar de l'asseguradora.

En qualsevol cas amb allò que nosaltres serem molt exigents és que ens facin arribar tota la informació del pla de seguiment que s'ha compromès a fer el ministeri amb un cost de 2,5 milions d'euros, volem tenir tota aquesta informació a la nostra disposició. I per altra banda també nosaltres, en la mesura que puguem i amb les eines que tenim, farem el seguiment de quins efectes detectem nosaltres de contaminació els pròxims anys, sobretot a l'àrea del parc, però evidentment també a la resta de territoris propers. Si des de la informació que ens arribi del pla de seguiment o des de la informació que nosaltres directament tenguem, detectam fets o conseqüències que facin recomanable revisar la decisió, no ens tancam a demanar-ho i ja ho vàrem advertir a la reunió del passat 23 de febrer. Nosaltres, de moment, acatam la decisió del ministeri però això no vol dir que si detectam que aquesta decisió està creant perjudicis greus no ens plantejem revisar-la. En qualsevol cas en aquest moment la veritat és que no detectam restes de contaminació important, que en aquest moment la situació està dins la normalitat i per tant de moment acatam i ens fiam de la decisió del ministeri, tot i que evidentment continuarem vigilants.

Dues qüestions més que m'ha plantejat. Tema busseig. Ja li he dit que nosaltres farem formalment, ja ho varem dir l'altre dia, i la farem formalment amb l'administració que sigui competent, la petició que es controli el busseig a la zona, primer perquè és perillós per a les persones i, segon, perquè és perillós per a l'estabilitat de les restes. I per altra banda el tema econòmic; jo desconec el cost de l'extracció del vaixell, supòs -òbviament, i supòs que tothom en aquesta cambra ho compartirà- que seria bastant més car que deixar-lo en el fons, però vull pensar que no és aquesta la decisió o no és aquest l'element que ha influït més en la presa de decisió, sinó que són altres qüestions com és la viabilitat tècnica del reflotament. En qualsevol cas crec que les administracions tenen l'obligació de mirar de recuperar els costos d'allà on pertoquin.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

Sí, Sra. Leciñena?

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban)

Sí, Sra. Presidenta. Aunque no se ha hecho alusión a mi nombre, pero entiendo que la conselleria a la cual se refería el Sr. Jerez era la mía...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Leciñena, si vostè intervé obre qüestió incidental i han de poder tornar a intervenir tots. Si no, no pot parlar.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban)

Por mi parte no hay ningún problema, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

Seguidament passam al tercer punt...

(Intervenció inaudible)

Quiere...? Ah, vale, vale. Pues entonces tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban)

Yo simplemente quiero decirle que me parece que del debate del Sr. Jerez ha quedado claro que más que interés por debatir sobre el destino final del buque Don Pedro debía tener interés en debatir con esta consellera. He de decirle que en ningún momento esta consellera ha tenido ningún problema para debatir, y así lo ha reconocido en las comparencias que hemos tenido conjuntamente el conseller de Medio Ambiente y yo.

Como ha dicho el conseller de Medio Ambiente el tema del Don Pedro es un tema que es transversal y que afecta a varias instituciones, y concretamente a varias consellerias de este govern. La decisión tomada, porque en una interpelación no cabe intervenir más de una persona, la decisión tomada es que interviniera el conseller de Medio Ambiente, dado que para nosotros, como govern, creemos que el tema del Don Pedro en estos momentos debe valorarse única y exclusivamente desde el punto de vista de impacto medioambiental y no desde otros aspectos.

Quiero decirle que, ya que quiere saber la opinión, es que nosotros, este govern, respetamos totalmente a profesionales de reconocido prestigio como son los del Instituto Español de Oceanografía y los de la empresa noruega Det Norske Veritas. Nosotros no lo ponemos en duda; si hay algún otro partido político que pone en duda la profesionalidad y la independencia de estos profesionales, desde luego con nosotros no van a contar.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Leciñena. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, finalment ha sortit de darrere la soca, la consellera, efectivament feia específica referència a ella, però jo crec que tampoc no és la forma de fer-ho. A mi m'hagués agradat que la consellera ho hagués fet d'inici, per pròpia iniciativa, que s'haguessin xapat la intervenció. Jo crec que aquestes intervencions a remolc no són les intervencions que s'han de fer, crec que s'ha de tenir voluntat i intenció des del primer moment de venir a aquesta cambra a donar explicacions, cosa que avui la consellera no ha fet. S'ha trobat amb una situació en què s'ha vist obligada a fer-ho. Jo ho he provocat i finalment, idò, miri, certament ho he aconseguit, ho he aconseguit.

En qualsevol cas insistesc, tot el que he plantejat en aquesta tribuna i que feia referència a la Conselleria d'Interior, tampoc en el torn incidental que ha obert no m'ha estat contestat. Per tant no hagués fet falta tampoc que la Sra. Consellera hagués pres la paraula, de cap manera. Seguesc insistint: em plantej presentar a la comissió la possibilitat de tenir una intervenció per demanar la compareixença de la consellera, que crec que és el més adient.

I de totes formes, maldament això, crec que ni manco ha entès la meua intervenció. Clar, jo no he vingut aquí a qüestionar ni he qüestionat en cap moment l'actuació de la Conselleria d'Interior respecte de l'enfonsament. En cap moment no he dit que les actuacions no fossin portades a terme adequadament, ningú no m'ha sentit en aquesta cambra qüestionar això. Per tant que la Sra. Consellera em digui o insinuï que jo qüestiono una actuació que considero correcta i acceptable, crec que senzillament no ha entès res de res del que jo he dit en aquesta tribuna.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. Vol la paraula la Sra. Leciñena? Per tancar el torn incidental.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban)

Gracias, Sra. Presidenta. Entiendo, Sr. Jerez, que esta interpelación no iba dirigida hacia la Conselleria de Interior en concreto. He de decirle que además mis competencias como consellera de Interior en el incidente acabaron en noviembre de 2007 cuando se cerró el plan de alerta que teníamos abierto, el PLATERBAL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa al seguiment i la revisió de les Directrius d'Ordenació...

Sí. Sí, Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Sra. Presidenta, estàvem aquí esperant que, als portaveus que volguéssim intervenir, si ens donava ús de la paraula. Però no en faré una qüestió i si s'ho ha saltat ho deixarem estar.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no m'he saltat res, és que...

EL SR. COSTA I SERRA:

Ah!, jo deman disculpes.

LA SRA. PRESIDENTA:

...la consellera ha obert torn incidental amb el Sr. Jerez i ella tanca, i no hi ha més torn de paraules.

EL SR. COSTA I SERRA:

D'acord, gràcies.

III. Moció RGE núm. 5823/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a seguiment i revisió de les Directrius d'Ordenació Territorial, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 11730/08.

LA SRA. PRESIDENTA:

I continuarem amb el tercer punt de l'ordre del dia, que és la moció relativa al seguiment i la revisió de les Directrius d'Ordenació Territorial. Per defensar-la en nom del Grup Popular té el seu representant la paraula per un temps de deu minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la moció que presentem conseguint a la interpel·lació 11730 sobre seguiment i revisió de les directrius, es compon de cinc punts.

En el primer crec que, a la vista de les intervencions del conseller i de la resta de membres portaveus dels grups del Parlament, constatam la necessitat de millorar la seguretat jurídica, la transparència i l'eficiència dels procediments administratius en l'elaboració de plantejament i la gestió en matèria d'ordenació del territori i urbanisme a les Illes Balears. En el segon punt instam el Govern que d'aquí a final d'any elabori una memòria relativa a l'aplicació; no sé si serà la prevista a la llei o una altra, però que elabori una memòria en relació a l'aplicació de la Llei 6/99.

En el tercer punt, òbviament, per poder elaborar aquesta memòria demanem que sol·liciti als ajuntaments i als consells allò que ells haviem d'aportar d'acord amb l'article 82.2 de la Llei 6/99, la llei de directrius, i a més a més recomanem que proporcionem instruments, no sé si a través de la Conselleria de Treball o d'altres maneres, de tal forma que els ajuntaments i els consells disposin de personal que actualment està a l'atur i amb dificultats per trobar feina, que puguin contribuir a subministrar i a elaborar els documents, les dades i la informació necessàries per a l'elaboració d'aquesta memòria. És a dir, aquí intentem no només fer que el Govern pugui complir les previsions de la llei sinó també ajudar la consellera de Treball a reduir una mica les dades d'estadística de persones en atur, i a més en aquest cas persones qualificades.

També en el punt quart demanem que aquells consells insulars que no hagin complert les obligacions previstes a l'article 4.3 de la Llei 9/90, de transferència de les competències en matèria d'urbanisme, subministrant les modificacions, revisions, en relació al planejament general o plans especials, ho facin, i que ho facin si pot ser en un termini de tres mesos. I, finalment, creiem que seria molt interessant, positiu i segurament ens donaria una informació necessària, crear des del Govern una mesa de tècnics, no de polítics, on aquells professionals que estan relacionats amb l'elaboració, els procediments, tant de projectes com de planificació, com d'execució com de construcció, etc., puguin tenir un marc on intentar elaborar un informe o uns criteris sobre què s'ha de fer per millorar la seguretat jurídica, la transparència, la distribució de les

competències i la incorporació de les noves tecnologies, que tenen un paper fonamental en la transparència per a la reducció dels tràmits i la burocràcia tant en el planejament com en la gestió.

Aquestes són les propostes que jo esper i desig que puguin ser votades favorablement per tots els grups, i ho faig no només des de la convicció que aquest és un moment important per planificar, per fer estratègies i per crear nous models en tots els àmbits, i l'ordenació del territori, l'urbanisme, té una transcendència fonamental, i dic que és un moment estratègicament important per la situació econòmica. En aquest moment les darreres notícies en matèria d'ocupació hem vist que els dos trimestres darrers, ja s'ha confirmat per Eurostat, hi ha hagut decreixement, reducció, retenció del creixement de l'ocupació; ja no parl dels desocupats, que sí que creixen, sinó que no creix l'ocupació sinó a l'inrevés, decreix, a nivell no només de la Unió Europea sinó dels 27.

Altres situacions relacionades amb l'activitat econòmica, etc., fan pensar que tot i que nosaltres depenem, les Illes Balears més que els altres, que és un avantatge però també potser un desavantatge, de la situació de centre Europa, per tant si no hi ha un escenari molt favorable a centre Europa difícilment el nostre futur pot estar assegurat econòmicament i socialment. Així que crec que és un oportunitat, i serà llarga però que no hauríem de menysprear, per intentar modificar.

Però també ho dic i ho faig i les propostes estan jo crec en coherència amb les manifestacions fetes a la interpel·lació. El Sr. Vicens, conseller de Mobilitat, deia que hi ha dos pilars, en el seu punt de vista, bàsics, o dos mecanismes: el sistema d'informació territorial i la formulació d'una memòria. Jo distingesc el que és la coordinació i el seguiment de les directrius, que efectivament s'ha de fer mitjançant un sistema d'informació territorial, que és el que hi ha previst a l'article 80, del que és la memòria, perquè aquesta es pot fer tenint o no tenint sistema d'informació territorial, i no discutesc aquí que no serà més complerta i més ben feta i més intel·ligible si hi ha un bon sistema, però és que, sistemes, jo record quan era conseller a Menorca els anys noranta, o qualsevol persona ara pot entrar a una pàgina de l'Estat per tenir de qualsevol província fins a (...) dades sobre una cartografia territorial, el que passa és que no estarà actualitzada enguany; potser a Menorca, si hi entra, estarà actualitzada el 2000, però podrà comparar què ha passat entre el 90 i el 2000, en el Consell de Menorca hi ha indicadors, hi ha cartografia... Tot açò està molt bé però no ha de ser un element que impedeixi el compliment i l'opció del que pensam que és una estratègia en aquest moment.

Diu també els indicadors de sostenibilitat; ja ho he dit, els indicadors necessiten dos punts de comparació: des del moment en què es creen, que s'incorporen les dades, i en el moment en què es pot fer una comparació, al cap d'un any, de dos, de quatre, dels que sigui. El Consell de Menorca, del seu PTI, perquè ja van incorporar uns indicadors, cada any es poden comprovar..., bé, no ho sé els darrers anys, mentre jo vaig ser actiu en el consell sí que feia seguiments, el 2005, el 2006... Per tant hi ha ja consells almenys, no sé si tots els altres ho tenen, però els indicadors en aquest moment, si no es van fer en el seu moment..., estaven fets però no estaven aprovats, el canvi de govern és el que va impedir segurament que s'aprovesin, però si no hi són tampoc no és un problema per no fer la memòria.

Després l'arxiu central d'urbanisme, òbviament el que demanam és que es compleixi aquesta qüestió. I quant als terminis, una altra raó que argumentava era que no s'havien pogut complir els terminis per a la redacció; bé, jo crec que com a mínim hem de saber per què. Una memòria ens dirà per què els terminis prevists a la llei no han servit, per què. Per tant si no sabem el perquè de les coses difícilment podem prendre decisions i deixar que açò passi. No ha complert els terminis, no passa res; o que pocs ajuntaments s'han pogut adaptar al PTI, no passa res. Per què?, per falta de mitjans, per falta d'ajudes, per falta de subvencions, per falta de tècnics? Ho hem de saber. La memòria és l'eina que ens ha de dir el perquè de les coses, poder rectificar i poder planificar millor, que en el fons -repetesc i no em cansaré de dir-ho- el que cercam és més seguretat jurídica, més transparència i més agilitat processal, que és el que demana qualsevol afectat, sigui un pobre senyor que ha estalviat per comprar un solar o per comprar un espai i fer-se un pis o fer-se una casa, o un constructor o tots aquells altres que professionalment viuen, es dediquen i produeixen no només activitat econòmica i llocs de feina sinó també impostos dins la nostra economia.

La política d'habitatge està relativament, relativament, relacionada amb aquesta qüestió, però òbviament la política d'habitatge ha de dirigir les polítiques d'una altra conselleria, tal com està dividit el Govern. El que importa és saber si hi ha la previsió de sòl i l'oportunitat. El que trob un poc absurd és que nosaltres haguem d'aprovar per llei específica el proveïment de sòl quan tenim instruments de planificació, i açò contradiu una mica, i ja pas a les intervencions dels portaveus, el que va dir el Sr. Melià, que el Sr. Melià opinava que tenim un marc relativament estable. Miri, el conseller deia que estam en un moment de política del sòl i d'habitatges que obligarà a reconsiderar molt possiblement la Llei de Directrius d'Ordenació Territorial; o sigui que aquí hi ha una certa discrepància entre el portaveu del Govern, que trobava açò, i el portaveu d'Unió Mallorquina o del Grup Mixt, que opinava que el marc era estable. Joestic un poc amb vostè, tot i que pens que amb una bona memòria podríem saber molt millor què hem de canviar.

Després..., el portaveu del BLOC -per cert, vull expressar el meu condol al Sr. Alorda, que avui està absent d'aquí per la mort d'una persona molt pròxima, crec que la mare de la seva..., el pare de la seva dona; idè vull expressar el condol i que es reposin d'aquesta pèrdua el més prest possible tots els familiars. En qualsevol cas el Sr. Alorda es va referir més a situacions d'antic i d'història que a situar-se en el debat que jo pretenia, que era què podem fer perquè l'ordenació del territori i l'urbanisme tinguin aquestes tres qualitats que els falten, i jo crec que una bona memòria és un bon instrument per reflexionar sobre el que no s'ha fet bé o quines circumstàncies han impedit que es faci.

I finalment el Sr. Boned -al Sr. Boned jo li demanava idees per debatre- el Sr. Boned a les intervencions, les dues almanco que ha tingut amb jo, sempre fa el mateix circuit, és a dir, fa un gran recorregut per parlar del PP i qualificar i tot açò, i després al final diu que comparteix el hem dit o hem proposat, encara que hi afegeix "tot i que ells no s'ho creuen". Per tant, Sr. Boned, jo em quedaré amb la part positiva i substantiva del seu discurs, perquè l'altra francament és pa. Jo, Sr. Boned, li agraeisc que vostè digués que s'ha de defensar..., li ho llegiré textualment: "A pesar que estic segur que ni el mateix portaveu no s'ho creu, el que s'ha de seguir defensant a través d'aquestes directrius i d'altres normatives d'àmbit territorial és l'interès general i aparcar d'una vegada per totes els interessos particulars i de partit". Efectivament, em qued..., no amb tot, perquè òbviament jo sí que em crec el que vaig defensar, que era precisament l'interès general i no l'interès de partit, i tenc l'esperança i la confiança que si vostè en el fons reconeix açò òbviament actuaran, vostè i el seu grup, en coherència i conseqüència amb la proposta de la moció.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en el direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. El Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds ha presentat una esmena de substitució del punt segon, RGE núm. 6170/09, i una esmena de modificació del punt tercer, RGE 6171/09. Per defensar aquestes esmenes té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, disculpi, en primer lloc, si no puc fer aquesta intervenció amb la preparació i el coneixement de la qüestió que pertocuen perquè, -com vostè mateix ja n'ha fet referència- qui va fer el debat d'interpel·lació, qui havia fet feina amb les esmenes i qui coneix la qüestió en profunditat és el diputat Antoni Alorda que avui no pot ser aquí.

En qualsevol cas, feta aquesta *captatio benevolentia* començaré per dir que el Partit Popular ha optat, d'entre tots els aspectes que ens ofereix un tema tan complex i tan important en aquest país com és l'ordenació del territori, per fer-ne un tractament bàsicament formal. Hauríem preferit un debat de contingut i hauríem preferit un debat de contingut perquè pensam que continua viva la controvèrsia entre els dos models possibles d'entendre l'ordenació del territori. Un model que continua apostant pel desenvolupament urbanístic i que fins i tot hi veu la solució a tots els nostres problemes, als problemes d'ocupació, als problemes de finançament de les hisendes locals, i un altre model diferent que pensa que continuar per aquest camí seria un greu error i que la crisi, en qualsevol cas, el que ha de fer és servir-nos per canviar de model i per no tornar-hi. Com he dit, el Partit Popular ha fet un altre plantejament i el que farem nosaltres és cenyir-nos als punts que se'ns proposen.

Respecte al primer punt, se'ns proposa que el Parlament constati que els planejaments actuals tenen dèficit en seguretat jurídica, en transparència i en eficiència dels procediments administratius, segons diu el text. Nosaltres no acabam de veure el paper d'aquesta constatació en una interpel·lació sobre les directrius d'ordenació del territori ni veim que constatar això des del Parlament aportí res. Hi ha mancances. És cert que hi ha mancances. Tenim en marxa, en aquesta cas la Conselleria de Mobilitat té en marxa un instrument que ha de ser molt important per tractar-les que és la futura llei del sòl que, en aquest moment, ja té un avantprojecte. La tasca del legislatiu és més fer propostes -i aquesta futura llei del sòl serà una gran oportunitat per fer propostes per fer front a totes aquestes mancances- que no fer constatacions de les mancances.

Respecte als planejaments, que són els temes als quals se centre aquest primer punt, sí que voldríem dir que alguns ajuntaments han fet un esforç de contenció respecte d'aquells planejaments desenvolupistes dels anys seixanta mentre que altres ajuntaments han treballat en la línia de mantenir-los i és aquí on el PP, veim nosaltres que ha fet moltes voltes. Ha fet d'urbanitzador quan ha governat i quan ha tingut la minoria i ha fet de proteccionista quan ha estat en minoria i quan ha estat a l'oposició. Un bon exemple d'això és la polèmica sobre eliminar hotels en sòl rústic associats a camps de golf que hem viscut fa poc i que encara està viva en aquest moment. Fa un any el Partit Popular no hi va votar en contra, quan vam introduir la Llei de mesures urgents de protecció del territori que es va votar en aquesta cambra, però ara per la via de les esmenes vol fer allò que podríem dir una llei mesura, una llei creada *ad hoc* per defugir la norma general, tornam al record infaust d'aquelles antigues lleis d'acompanyament als pressuposts que modificaven sempre a benefici del ciment la Llei de sòl rústic, les DOT o la Llei d'espais naturals.

Entenem que no són les lleis les que diuen "aquí s'ha de fer una urbanització", no són les lleis les que diuen "aquí s'ha de fer un camp de golf" oposant-se a allò que s'ha determinat per les institucions competents o a allò que desitja la ciutadania. Fer lleis mesura d'aquesta naturalesa sí que és inseguretat jurídica. Potser sí que és eficaça, però és una manera d'entendre l'eficàcia que voldríem veure desterrada.

El segon punt tracta sobre la memòria de les DOT. És una memòria que semblava caiguda a l'oblit, que totes les avaluacions i tots els seguiments que la mateixa Llei 6/1999 marca durant l'època del Govern del Partit Popular tampoc no es varen fer i ara que es compleixen els 10 anys es vol recuperar aquesta memòria. Pensam que aquesta memòria serà necessària en el moment en què s'hagi d'escometre la revisió de les DOT, però també pensam que ara és el moment de la Llei del sòl. Dic que ara és el moment de la Llei del sòl perquè tenim en ment una altra seqüència, primer s'ha d'aprovar una nova llei del sòl perquè aquesta nova llei del sòl resituarà el paper de les DOT com a llei pla, reformularà, redefinirà el paper d'aquesta llei de directrius d'ordenació territorial. Una vegada que tenguem les DOT resituades a aquest nou marc legal, serà el moment d'avaluar-les i de procedir a la seva revisió.

Sí que creim que convé recuperar el paper dels indicadors de la sostenibilitat que en les primeres redaccions de les DOT tenien un paper protagonista i d'aquí ve la nostra esmena. El que proposam en substitució del punt segon és instar el Govern primer a elaborar i aprovar uns indicadors de sostenibilitat a partir dels quals puguem elaborar la memòria de les DOT en vista a aquesta futura revisió que s'haurà de fer -com dic- una vegada aprovada la Llei del sòl.

Respecte al tercer punt, ens sembla... recaptar tota la informació necessària d'ajuntaments i consells, entenem que com més informació i més transparència hi hagi millor. De totes maneres li proposam una esmena al paràgraf segon, que el Sr. Huguet deu conèixer perquè l'esmena ha estat registrada, que entenem que és menys enrevessada, més clara i que simplifica la moció perquè ja incorpora allò que a la moció original ve al punt quart respecte de l'Arxiu Central d'Urbanisme. Ja va manifestar el portaveu, el que feia de portaveu del BLOC en aquella ocasió, que té moltes mancances que aquestes mancances s'han d'afrontar i que també en aquest capítol pensam que la Llei del sòl farà aportacions positives. En aquest sentit serà una gran passa l'obligació que preveu la Llei del sòl que els ajuntaments publiquin els seus planejaments a internet.

El punt cinquè parla d'una mesa tècnica i esmenta tota una sèrie de col·lectius que haurien de participar a aquesta mesa tècnica que hauria de fer una tasca d'avaluació del compliment de les DOT i dels anys de vigència de les DOT. Els col·lectius que cita, els col·lectius als quals fa referència són els mateixos que ara mateix són consultats de cara a la redacció de la Llei del sòl. De cara a la redacció de la Llei del sòl es consulten aquests mateixos col·lectius i d'altres, altres que la moció del Partit Popular no cita com són els agents socials i els moviments ciutadans. Tots aquests, entenem que han de dir la seva per tot allò que hem parlat a aquest debat sobre seguretat jurídica, sobre transparència, sobre repartiment de competències, sobre tot allò que afecta l'ordenació del territori. Entenem que en aquest moment, en la mateixa línia a la qual m'he referit als altres punts, l'esforç de consulta i l'esforç de consens s'ha de fer de cara a la redacció de la Llei del sòl.

En definitiva, posam a la redacció d'aquesta llei tan important el nostre esforç actual i -com he dit abans- pensam que aquesta llei ha de resituar el paper de les directrius i que una vegada que tinguem la nova llei marc podem procedir a l'avaluació i a la revisió d'unes DOT que ja naixeran d'acord amb aquesta nova normativa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Passam ara al torn d'intervencions dels grups que no han presentat esmenes. En primer lloc té la paraula el Sr. Melià pel Grup Mixt per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, em limitaré a allò que és l'objecte del debat perquè si entram en altres discussions evidentment no acabarem i consumirem el temps en qüestions que no són pròpies de la moció.

Evidentment, Sr. Huguet, vostè ho sap, ja li vaig manifestar, nosaltres compartim la importància de la planificació i ens reiteram que tenim un marc relativament estable i ens reiteram que el problema de fons que hi ha a l'urbanisme a les Illes Balears, i sobretot a Mallorca que és el que més coneixem des d'Unió Mallorquina, és la manca d'adaptació del planejaments municipals a tot l'instrument d'ordenació del territori. Aquest és el problema bàsic que hem d'intentar resoldre el més aviat possible. A partir d'aquí hi haurà altres coses.

Consideram -i discrepam en aquest aspecte amb el Sr. Llauger- que la futura Llei del sòl realment no ha de resituar les directrius. Aquesta afirmació..., bé, no ho sé, l'esborrany de la llei que circula no crec que resitui les DOT. Crec que les DOT tenen un paper que s'ha de revisar si es troba que s'han de revisar, ja li vaig dir que el que hem d'intentar és tenir un planejament municipal adaptat, aquesta seria la nostra prioritat. Consideram que no forma part de les nostres prioritats haver de revisar les directrius d'ordenació del territori que crec que és un instrument que més o manco ha donat uns fruits positius i que el més important era tenir aquest instrument de planificació, cosa que ens vàrem haver de torbar molts d'anys a aconseguir-ho. Aquesta sí que és una crítica que lògicament podríem fer al Partit Popular.

Dit això, li hem de dir que lògicament des d'Unió Mallorquina donam suport a les dues esmenes presentades per part del BLOC, sí que consideram que s'ha d'obtenir més informació i que s'han d'ordenar uns indicadors de sostenibilitat per poder fer una valoració correcta de les directrius d'ordenació del territori perquè si no, lògicament, no estam en disposició d'elaborar una memòria que realment serveixi per a alguna cosa avaluadora. No es tracta només de fer una memòria perquè sí, sinó que ha de tenir una funció i ha de tenir uns continguts que realment ens serveixin per fer una avaluació del que succeeix en l'aplicació de les directrius d'ordenació del territori.

En relació amb el punt primer, no el podem votar a favor. Consideram que el procediment de planejament i de gestió no són eficients, en això li donam la raó, no són eficients, però sí que ens ofereixen seguretat jurídica i transparència. No faríem aquesta crítica, a més a més, no són qüestions directament relacionables amb les directrius d'ordenació del territori, sinó que és una qüestió diguem diferent i col·lateral a les directrius d'ordenació del territori.

En relació amb el punt cinquè, també li vull dir que coincidim amb el Sr. Llauger en el sentit que l'elaboració de la Llei del sòl, on es fan totes les consultes amb els agents que vostès han anomenat a la moció i amb altres agents donant una participació general i perquè tothom, la societat civil, pugui fer les aportacions que consideri positives. És en aquesta llei del sòl on hem d'intentar assolir aquesta agilitat administrativa i aquesta eficiència al procediment de tramitació de planejament

i de gestió urbanística que, certament, fins ara no hem aconseguit.

També li hem de dir que al punt tercer, on demana tota una sèrie de remissió d'informació per part d'ajuntaments i consells insulars al Govern de les Illes Balears, ens ha semblat un poc excessiva la seva petició d'informació perquè la informació és important però hem d'anar alerta a no col·lapsar els ajuntaments, perquè a veure si els ajuntaments es dedicaran només a enviar informació al Govern en lloc de dedicar-se a resoldre els problemes dels seus ciutadans i a atorgar les llicències urbanístiques que els correspongui perquè vostè ha posat aquí un objectiu que realment, els que coneixem els ajuntaments, ho tendran mal de fer, perquè si han d'enviar totes les llicències i especificar el nombre d'habitants, l'ocupació del sòl, etc., aquí hi ha una tasca ingent per part dels ajuntaments. Per tant, consideram que evidentment està fora de la realitat. Sí que, en la teoria, hi estaríem d'acord, però està fora de la realitat fer aquest prec als ajuntaments. Per tant, consideram molt més realista la proposta que li fan per part del BLOC.

Per aquestes raons li anunciam que votarem en contra dels punts no esmenats pel BLOC o si accepta les esmenes votarem favorablement aquestes esmenes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Huguet, m'ha deixat preocupat. Sí, m'ha deixat preocupat perquè quan ha dit que es quedava en la meua part de la intervenció al debat de la interpel·lació on teníem una certa coincidència, em preocupa perquè no vaig veure cap coincidència. Per això, segurament molt malament em vaig expressar en aquella intervenció si vaig donar peu perquè vostè interpretàs que coincidiem, perquè fins i tot en allò que vostè diu que coincidim crec que no és realitat i que vostè interpreta un paper que no és el que realment pensa ni el que realment està disposat a executar si té la responsabilitat per fer-ho, Sr. Huguet. Li ho dic sincerament.

Miri, breument faré referència a les dues esmenes presentades per dir que hi donarem suport perquè efectivament abans d'entrar a la redacció i a l'elaboració de memòries, és cert que hi ha unes passes prèvies que crec que s'havien de donar. El Sr. Conseller a la seva intervenció a la interpel·lació ja va deixar ben clar què és el que es feia, quin és el camí que s'havia de prendre i crec que aquest és el correcte i les esmenes van en la línia precisament d'això, de prioritzar allò que és, de posar en ordre allò que es té, perquè hi ha moltes incidències que val la pena posar -repetesc- en ordre i que a partir d'aquí podrem seguir aquell camí per elaborar totes aquestes memòries, fer el seguiment i decidir a quin moment exacte és convenient proposar la revisió d'aquestes directrius d'ordenació territorial.

Entrant directament a la moció, li diré que malgrat el to reposat de la portaveu del Partit Popular i de l'intent de buscar el consens de tots els grups d'aquest parlament, el nostre, d'entrada, no el té, Sr. Huguet. No el té perquè des del Grup Socialista li he de dir que no donam la més mínima credibilitat ni a aquesta moció ni a la intervenció, fa quinze dies, en la interpel·lació. És així per un fet molt clar: perquè la política territorial que el seu partit posa en pràctica quan governa, Sr. Huguet, està molt allunyada de tot allò que vostè ha defensat en les dues intervencions en aquests dos plenaris en aquest parlament.

Avui ens ha dit que és un moment important per planificar, així ho acaba de dir ara mateix. M'imagín que quan diu això, supòs que ho posa en contraposició a tots aquells anys en què a vostès no els interessava planificar i el que sí feien era aprofitar-se'n precisament del territori. Ja em sembla bé, si vostè això és el que vol dir, potser ja veurem si és el moment o no de planificar.

Sr. Huguet, al punt cinquè de la seva proposta, de la seva moció, proposen una mesa tècnica de treball amb la participació d'una àmplia representació dels diferents col·legis professionals, participació dels promotors, participació dels constructors i donen a entendre amb aquest llistat tancat que són aquests els únics que tenen relació directa amb el territori i per tant, dret a opinar. Crec que intencionadament deixen fora d'aquesta mesa de treball algunes organitzacions, alguns col·lectius d'aquesta societat que també tenen molt a dir sobre aquest territori perquè -repetesc com he dit altres vegades- el territori és un tresor que hem de conservar i a part de tots els que vostè creu que són responsables directes n'hi ha d'altres que també tenen molt a dir respecte a aquesta gestió territorial, com per exemple les organitzacions sindicals o els organismes de defensa territorial o mediambiental.

Sr. Huguet, aquesta moció i la interpel·lació de fa quinze dies són -li he de dir, sempre amb molt de respecte, però clarament- crec que mostres clares d'un cert grau de cinisme polític. La veritat és que hi ha frases i hi ha paraules com són transparència, interès general, millora de la gestió territorial i urbanística, que se'ns fa difícil sentir en boca d'un portaveu del Partit Popular i com a mínim ens semblen una broma pesada. Crec que el súmmum també d'aquest cinisme polític que li deia, varem tenir oportunitat de comprovar-lo fa ara quinze dies quan vostè mateix en la seva intervenció va dir que "les lleis aprovades en aquests darrers anys -així ho va dir directament- ajuden a la cohesió territorial i són la manera més transparent de fer ordenació territorial". Em sembla una frase forta, Sr. Huguet, a no ser que es referís, quan parla de cohesió i transparència, a lleis com poden ser aquella llei de mesures específiques i urgents per a Eivissa i per a Formentera en matèria d'ordenació territorial que recordarà varen suposar barra lliure a l'especulació en aquestes illes i el més clar exemple d'allò que es denomina urbanisme a la carta en funció d'interessos particulars i d'interessos de partit que, realment, és el referent de la política urbanística i territorial del Partit Popular.

Sr. Diputat, segons vostè si es vol fer, es pot i és fàcil revisar qualsevol tema de planejament municipal o de disciplina urbanística, però segons vostè també el que és més important és l'ordenació supramunicipal que és allò que és ordenació territorial. Li he de dir que segurament vostè no recorda algun temps enrere, no fa gaire a la passada legislatura, quan vostès tenien responsabilitats de govern i la consellera de l'àrea aquesta mateixa de territori, quan se li feien certes reclamacions en matèria d'urbanisme o de territori, l'únic que feia era rentar-se les mans i dir que des del Govern no es tenien competències i la va repetir moltes vegades, a aquesta mateixa teoria, "no hi ha competències". Crec que... no ho entenc molt, abans no hi havia competències, ara sí es reclama que s'executin competències. És una certa confusió la que tenen vostès que -repetesc- crec que no és casualitat sinó que és interessada, però és clar no ens ha d'estranyar aquesta confusió si tenim en compte que en aquells moments el seu director general d'Ordenació Territorial estava molt més pendent d'altres negocis que de la feina que havia de fer com a tal director, per cert, moments al marge que el varen dur a ser condemnat per corrupció, li vull recordar, senyor portaveu.

I per cert, i seguint amb aquest mateix exdirector general i en relació amb altres conceptes que vostè utilitza a la seva moció, com són els de transparència i participació, li vull recordar que precisament va ser aquest senyor, aquest exdirector general, el pare d'aquell avortat projecte de llei de sòl que va ser presentat al Parlament la passada legislatura; projecte redactat amb l'única participació del Partit Popular, l'única, sense que ningú més hi pogués participar, i de fet va ser quan es va donar a conèixer a la resta, a tots aquests organismes, col·legis, institucions que ara vostè reclama que participin en aquesta planificació territorial quan es varen veure obligats a retirar-lo, que era l'única via que els quedava per salvar la cara.

Com que em queda poc temps, li volia fer qualque referència al tema de l'habitatge, però no li comentaré molt més, simplement dir-li que ara es critiquen determinades iniciatives que es tenen des del Govern per a l'obtenció de sòl per poder fer habitatge de protecció quan llavors es passaven vostès quatre anys que l'únic que feien era plorar perquè no tenien sòl per executar els seus projectes d'habitatge de protecció oficial. Crec que la diferència és clara: un no en té i el cerca, l'altre no en té i no fa res. Només això.

I en el tema, vostè ho ha recordat ara i ho va dir a la passada intervenció, en el meu cas, de què no aport ideas, que només aport, em va dir, com ho va dir: qualificatius. I jo li recordaré només una cosa, Sr. Huguet, com a diputat d'un grup que dóna suport al Govern la meua feina és aquesta, donar suport a la gestió que correspon al Govern i en qualsevol cas analitzar o criticar, si n'és el cas, les iniciatives que des del grup de l'oposició del qual vostè n'és portaveu, en aquest cas, es puguin presentar. Això és el que he fet. En canvi entenc que vostè, si bé ho disfressa com a aportació d'idees, en realitat el que ha fet ha estat dues intervencions en aquest Parlament plenes de demagògia i de manipulació de la realitat, jo crec que aquesta és la diferència entre uns i els altres, Sr. Huguet.

I jo crec que, i per acabar, després de tot el que s'ha dit, no té altre sentit esperar que es doni suport a la seva proposta de moció, per una cosa molt clara, repeteix: perquè qui, des del nostre punt de vista, no té les mans netes en gestió territorial, poc pot reclamar als que ho intenten fer d'una manera molt diferent, perquè la valoració que es fa del territori per vostès i per aquest Govern realment, Sr. Diputat, és molt diferent. Repeteix, si accepten les esmenes i com a prova de bona voluntat, doncs votariem a favors dels punts 2 i 3 i en contra de la resta, i si no ho fan així el nostre vot serà desfavorable.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Huguet? Té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. El nivell, la independència i les funcions del Parlament han quedat avui davall aquesta estora. Aquesta és una institució, senyores i senyors, que una setmana sí i l'altra també veiem que la majoria que dóna suport al Govern, ja varen anunciar quan van firmar el pacte, que si no hi havia unanimitat, és igual que fos bo per als ciutadans, és igual que fos l'interès general, el que importava és que ells estiguessin d'acord, sigui per un camp de golf o sigui per qualsevol altra cosa. Sr. Boned, per qualsevol altra cosa vostès o els seus partits han renunciat que aquest Parlament pugui aprovar res amb majories si no hi són tots. Açò és política? Açò és la política que necessiten els ciutadans? Açò és el que resoldrà la crisi que tenim? Els brind planificar junts, i què em contesta? Que són dos models.

Jo em pensava que açò era un poble, encara que siguem quatre illes! No, no, dos models: el PP, amb tot açò retreure fets d'un senyor que havia estat director general i havia estat altra cosa on òbviament ha recorregut les condemnes que ha tingut, i sense que vengui a compte, aquí perquè jo parli d'açò. És que no li interessa escoltar-me, no li agraden les veritats, no li agrada per a res que li diguem les veritats al portaveu socialista.

Ara m'ho he deixat allà. Disculpi un moment, Sra. Presidenta, que m'he deixat el document...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

(Remor de veus a la cambra i algunes rialles)

EL SR. HUGUET I SINTES:

No és un truc d'orador, m'havia deixat les anotacions i vull tenir la cortesia de contestar a cada un, perquè no tothom s'ha portat com el Sr. Boned, s'ha lluit com un senyor, senyor qui li fa el vestit, però el que va dins tenc els meus dubtes, ho dic perquè va elegant *-(Rialles de l'intervinent)*.

(Rialles, alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Llauger, és a dir, m'agradaria fer-li comprendre, i no tenc temps, que l'important no és tenir dos models o que hi hagi dos models, és que tots els que tenim responsabilitat de servir als ciutadans, hagi passat el que hagi passat abans, tenim necessitat, opció, oportunitat de fer que el futur sigui millor, i si no fem l'esforç, la situació econòmica i la situació de futur de tots els altres aspectes que deriven de l'econòmic, laboral, social, mediambiental, de protecció del que sigui, estan en risc. I a mi que em diguin que la llei del sòl que ara circula com a esborrany açò és la solució, jo he de riure, Sr. Conseller, he de riure, perquè òbviament -sí, han defensat que ara es fa la llei del sòl i que de tota la resta ni en parlem, i amb aquest grup, bé, li mostraran el que hi ha.

Per favor, no és açò el que he vingut a oferir. I amb el permís de tots els diputats d'aquest grup, 28, els he vingut a oferir que fem qualque cosa, que planifiquem qualque cosa per al futur.

Bé, els indicadors, les esmenes, els indicadors i que els consells i els ajuntaments enviïn ... Escoltin, açò són manaments de llei. Jo he de fer aquí una acceptació a una moció dient el que obliguen a fer al Govern dos articles de dues lleis? Jo no els ho puc acceptar, siguin responsables; vostès m'esmenen dient hem d'acomplir açò d'aquesta llei i açò altre d'aquesta altra llei, per favor. Jo el que els dic és com crec que hauria de fer el Govern per tenir la informació per fer una memòria, com poden, a més, donar ocupació a persones que són a l'atur, que són tècnics administratius i especialistes, i a més a més, que aquests perfecte que estiguin també (...), però que facin una mesa, que els deixin opinar sobre la millora que necessita aquesta comunitat i segurament totes les comunitats d'Espanya i d'Europa en seguretat jurídica, en transparència i en eficiència amb els procediments.

Qui és qui diu que va bé? Només vostès, els portaveus, per favor. Què hi ha seguretat jurídica! I per què fan tantes lleis? Miri, la 4/2008, que és la darrera, no hi ha règim transitori, però hi ha batles del PSM que sí que han volgut règim transitori especial i donar facultats als consells per eliminar l'obligació del 30% d'habitatges, i hi ha una llei d'habitatges, hi ha un senyor que compra habitatges. Seguretat jurídica? Quan aniran tres ajuntaments a un consell insular i el consell insular podrà, si s'aprova aquesta esmena així, dir-li a un sí, a tu no i a tu ja ho veurem. Seguretat jurídica? Però si açò és la llei que vostè va fer; si van anul·lar amb els seus vots la llei de camps de golf, que, per cert, tenc aquí l'acord -no me l'he deixat aquest allà-, l'acord que vostès van firmar, que diu: "Serà reformada la llei de camps de golf, per tal ...", serà reformada, és que s'han carregat l'únic precepte legal que prohibia regar amb aigües que no fossin depurades, l'únic precepte amb rang de llei que prohibeix en aquesta comunitat autònoma, Sr. Conseller, ecologista cent per cent, del PSM, que l'única llei que teníem que prohibia regar amb aigües no depurades els camps de golf se l'han carregada, vostès.

O no?

(S'escolta una veu de fons que diu: no)

Ah, ah, idò ja me la donarà un dia, on hi ha un precepte legal que prohibeixi regar a camps de golf? És en el Pla hidrològic, però açò és un decret, no és una llei. I vostès s'ho han carregat. I el règim transitori fa que hi hagi ajuntaments afavorits i no afavorits. Açò no és seguretat jurídica, ni tan sols és transparència.

I que no ho vulguin! I per què no ho volen? M'agradaria saber per què; els romans quan investigaven qualsevol cosa, *qui prodest*, a qui beneficia? El que fem avui aquí, açò va a favor dels ciutadans o només la convicció que tenen vostès que l'única manera de semblar que són bons és intentar fer dolents i inferiors al grup majoritari, al Partit Popular? Açò creuen que farà veure als ciutadans que vostès són millors? S'equivoquen cent per cent, açò és demagògia, açò és no veure la necessitat i l'oportunitat i l'exigència de planificar i de fer una estratègia de futur per a aquesta comunitat, i fer-la tots junts, en aquest moment més que mai, amb la situació laboral, econòmica i en tots els aspectes, per agafar, plegar veles i posar-se d'acord tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Huguet. Crec que no ho ha especificat, però aquesta presidència entén que no s'accepten les esmenes. És així?

Doncs, passaríem a la votació el text tal com està. Passam a votar, votam.

Resultat de la votació: a favor, 28; en contra, 29; cap abstenció. Per tant, queda la moció rebutjada.

IV. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 13331/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 9916/08, de Serveis Socials de les Illes Balears.

I finalment debatrem l'esmena a la totalitat, de devolució, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei de Serveis Socials de les Illes Balears.

Per defensar-la, pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Serra té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Afrontam aquest debat amb la sincera voluntat d'arribar al consens en una matèria que entenem que ha de ser d'aquelles que hem d'incloure dins els apartats de temes d'Estat i només dins un tipus de discussió útil i constructiva, així, la present esmena no és ni vol ser part d'una espècie de rol que de vegades s'atribueix a l'oposició, considerant que dur la contrària és el que toca sistemàticament. Ben equivocadament està qui vegi en el text d'aquesta esmena a la totalitat aquesta intenció, ben el contrari, volem provocar aquest debat, perquè entenem, amb tota sinceritat, que la proposta de llei de serveis socials no soluciona les qüestions fonamentals que ens reclama la societat actualment, després de l'experiència acumulada de més de vint anys de la Llei de serveis socials actualment en vigor.

Tots sabem, i estic convençut que compartim, que els ajuntaments són la principal instància d'atenció social, però no es fa una aposta decidida per reconèixer la seva majoria d'edat a l'hora de fer efectius els serveis. Tots sabem que hi ha queixes més que raonables de l'actual distribució competencial i de la dificultat que uns executin i altres tinguin els doblers i això tampoc no es resol del tot. Tots sabem que el que espera tothom és saber quins serveis podrà tenir a partir d'ara, a través de la Llei de serveis socials, i aquest text no inclou ni un sol compromís de mínims que ens orienti en aquest sentit; això sí, ens reconeix drets que no sabem, com s'instrumentaran, de qui seran responsabilitat i com es finançaran.

Tots sabem també que les bones intencions no basten per donar resposta a les necessitats urgents de les persones més fràgils de la nostra societat i tenim una llei amb un pressupost poc consisteix i mica aclaridor. Així, tenim una llei que és correcta amb la forma, que inclou aspectes normatius d'un cert interès però que no posa remei on és realment la problemàtica; en definitiva, donada aquesta situació, el Partit Popular demana, amb el cor a la mà, la retirada de la present proposta de llei i disposar del temps per definir tots els aspectes necessaris que entenem que falten. També demanem voluntat per consensuar realitzacions palpables i possibles i compromís de tots per cercar el mateix consens que va aconseguir la Llei de serveis socials del 1987.

Efectivament, hem fet reunions amb la conselleria, i vull agrair a la Conselleria de Serveis Socials la seva voluntat, la seva intenció de reunir-nos, així ho hem fet amb el director general de Serveis Socials amb diverses persones del Partit Popular; s'ha de dir, però, que en allò fonamental, que considerem que és fonamental, encara no hem trobat el punt de consens que entenem que és necessari.

Arribats a aquest punt, quina considera el Partit Popular que és la llei ideal? Volem una llei de serveis socials que ens comprometem a tots a establir uns serveis mínims, que estiguin adreçats a col·lectius concrets i quantificats econòmicament. Així ho fan algunes lleis amb les quals l'actual Govern s'ha fixat per redactar l'esborrany que veim avui, per què deixar just aquest aspecte a fora?

En aquest sentit, hem de dir que no ens pareix malament que la creació específica de la cartera de serveis s'instrumenti a través de la figura del decret, que permet una agilitat major a l'hora de revisar-la i actualitzar-la; així i tot, Sra. Consellera, senyores i senyors diputats, no fugim d'un debat en aquest Parlament envers els serveis que vostè, consellera, i els partits que li donen suport, volen atorgar a través de la llei als ciutadans de les Illes Balears. Vostè sap, com jo, que incloure aquests serveis mínims a la llei suposa un debat parlamentari que ens obliga a debatre també aquesta cartera de serveis i a cercar consensos en aquesta qüestió. Per què privam aquest Parlament d'aquest privilegi en aquesta cambra, no inclouent aquest apartat? Per què ho deixam tot al dictat d'un decret que pot fer la conselleria en solitari, sense cap debat amb l'oposició i sense la necessitat del consens que entenem que requereix aquesta qüestió? Té por de plantejar obertament aquest tema a l'oposició? Té por de plantejar-ho obertament al conseller d'Hisenda? Té por de no abastar el repartiment de quotes de pressupost necessàries a un govern que cadascú estira per a la seva àrea?

Jo ho entenc, però és que al final aquí parlem de les necessitats de les persones i això ha de passar al capdavant d'un simple repartiment d'interessos, lícits tots, però al cap i a la fi interessos de diferents partits que formen part d'un govern, sense la cohesió que desitjaríem i que entenem necessària.

També volem una llei de serveis socials que d'una vegada per totes aclareixi qui ha de fer què; és a dir, quines són les competències concretes de cada institució. Les senyores i senyors portaveus que participaran avui en aquest debat no sé si han quantificat les competències que es tornen a repetir a totes les institucions, els convidaria a fer aquest exercici. Per què no afrontar un repartiment competencial clar, pot ser més clar encara? I per què no afrontar també un repartiment competencial que faci viable el que té més sentit, el reconeixement de la majoria d'edat dels ajuntaments per disposar de suport normatiu, doblers per fer allò que en gran part fan? I és que són aquestes institucions a les que la gran majoria de ciutadans van quan tenen un problema; per què no els ho hem de reconèixer amb una disposició transitòria en la qual s'estableixi un compromís concret i específic de fer, en el termini màxim d'un any, una llei de transferència de competències? Per què no?

Els ajuntaments estan ofegats, no poden assumir més funcions sense pressupost i no poden estar pendents de les decisions lentes d'un consell, d'un govern, de si uns tenen la competència, altres ho financen, de si la culpa és d'aquests o és d'aquells quan hi ha problemes; com passa avui, Sra. Consellera, senyors diputats, avui això està passant; avui dir que el Govern finançarà el 50% dels serveis socials comunitaris bàsics és un punt de partida, però no el final de les solucions possibles, tenim l'oportunitat d'aclarir això, per què no ho fem? És un fet que sense cap dubte lamentarem en el futur.

Mirin, els proposam dues qüestions en aquest sentit: especificar molt més que es traspasaran les competències de serveis socials als ajuntaments i que se'ls dotarà econòmicament per fer aquestes tasques. En definitiva, que podran signar l'atorgament de serveis i ajudes als usuaris dintre del marc econòmic viable i prèviament establert, i dic prèviament dins la llei, amb els criteris necessaris, sense haver de passar amb

papers amunt i avall per la comunitat autònoma i pels consells insulars, com ha fet a la seva darrera proposta amb la gestió de la Llei de dependència.

Separar competències pròpies entenen aquelles que els ajuntaments poden dur a terme en solitari competències comunes insulars, aquelles que requereixen d'una coordinació supramunicipal i que siguin els consells insulars els que les exerceixin plenament, amb contractes-programa anuals i amb doblers, repartits objectivament des del principi de l'any, i dic des del principi de l'any. El Govern quedaria amb la responsabilitat de vetllar pel correcte funcionament del repartiment econòmic, l'estudi estadístic d'aquelles competències comunes autonòmiques, aquells serveis suprainsulars que siguin necessaris.

Per què volem seguir posant traves a l'eficiència i a l'eficàcia? Per què seguir tenint, per exemple, un equip de valoradors en casos de dependència en els consell insular, en el Govern i en els ajuntaments, com es pretén amb la proposta de gestió de la Llei de dependència, com succeeix avui per avui? Per què és el Govern que ha de facilitar ajudes tècniques als ajuntaments per fer els plans individuals d'atenció i no és el Govern que reparteix el pressupost perquè siguin els ajuntaments, per cert majors d'edat, que ho puguin fer dotats i respectant la seva autonomia? Aquesta llei, soluciona això? Pensem que no i que podríem millorar aquests aspectes.

Per altra banda, també veim amb preocupació la important creació de nous organismes, comissions i comitès que pot ser es creen amb molta bona voluntat i no ho dubtam, i amb l'opció de quedar bé davant diversos col·lectius, pot ser és positiu, però sense deixar clar que sigui operatiu, veient l'experiència d'alguns d'aquests mateixos organismes que ja estaven creats i cream el Consell de Coordinació de Benestar Social, Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, Comitè d'Ètica de Serveis Socials, Consell de Serveis Socials de les Illes Balears, Consell de Serveis Socials insulars Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, Consell de Serveis Socials locals, Conferència Sectorial de Serveis Socials i una sèrie d'organismes. Realment, és sostenible? És operatiu? Per què no deixar algunes d'aquestes funcions incloses dins les competències normals del Govern que ja tenia fins ara de planificació i ordenar els serveis socials i per tant homogeneïtzar les diferents carteres de serveis locals i insulars, com de fet ja es feia des de la Conferència Sectorial Insular? Era una qüestió que ja estava ordenada i que potser precisament era de les coses que valia la pena no complicar.

Tots aquests organismes potser tenen sentit a una llei de Catalunya, on gran part del text d'aquesta actual llei té similituds, però per a una població de 7 milions d'habitants i no per a la població d'1 milió d'habitants que tenim aquí, per a nosaltres. Quan copiam ho hem de fer bé, també en aquestes qüestions.

També volem una llei suficientment dotada per fer possible la seva aplicació, no hem d'aprovar una altra llei utòpica com està resultant la Llei de dependència, ens basta amb aquesta experiència per saber que no és el bon camí. Mirin, no podem presentar una proposta de llei amb la inconcreció i la fluïdesa d'arguments que presenta la memòria econòmica d'uns escassos vuit fulls, és això seriós?

Li diré alguns comentaris aclaridors que pot ser il·lustren els meus arguments en aquest sentit. I diu, textualment: "Les prestacions garantides són exigibles com a dret subjectiu d'acord amb el que estableix la cartera de serveis socials que ha d'incloure almenys la necessitat d'una valoració professional, prèvia i d'una prova objectiva que n'acrediti la necessitat". Tot referint-se a una cartera de serveis socials que, com he dit abans, s'ha de fer via decret, sense debat parlamentari, i sense incloure uns mínims tampoc a la llei.

Textualment també a l'avantprojecte de llei, article 24, preveu que "la cartera de serveis socials inclogui els estudis econòmics de cost i forma de finançament de les prestacions". Com deia, per decret i per cert a final de legislatura, tocarà perquè pagui potser el que vengui.

També textualment: "Les administracions públiques de les Illes Balears han de considerar en els seus pressupostos crèdits necessaris per finançar els serveis socials bàsics i especialitzats, les prestacions garantides, les prestacions subjectes a limitacions pressupostàries i els altres programes, projectes i prestacions de serveis socials d'acord amb les competències que els atribueix l'Estatut d'Autonomia i les lleis". Home, sense dubte, com havia estat fins ara, és que això és així!

També textualment: "S'estableixen uns llinars mínims de finançament dels serveis socials comunitaris bàsics indicant que l'aportació de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears s'ha d'establir en convenis plurianuals amb les entitats locals, titulars dels serveis socials comunitaris bàsics, i en cap cas pot ser inferior al 50% -i fins aquí bé, però escoltin bé el que vaig a dir-los a continuació, que segueix en aquest mateix paràgraf- del cost dels programes que es determinin". Que es determinin, no estableix criteris, no se sap de quins criteris, de quina manera, ni quin serveis. Tot seguit també diuen: "La manera de determinar el cost dels programes i establiment de criteris diferents per a les zones d'actuació preferent s'ha de regular reglamentàriament". Demà? En el futur? Ja ho veurem, ara aprovem la llei, llevam-nos això d'enmig, tinguem un marc, tinguem un parell de titulars en els diaris i demà veurem si pagam, com pagam i de quina manera. No és la forma de gestionar aquesta qüestió.

Més: "La cartera bàsica serà l'instrument que definirà les prestacions del sistema amb caràcter a l'administració autonòmica, en el moment que es sistematitzin aquestes prestacions es podrà quantificar la despesa." I per què no ho fan ara? Per què no han quantificat aquesta despesa abans de presentar la llei? Què vol dir, que presentarem la llei avui, votarem una cosa que no sabem què costarà i demà ho hem de quantificar perquè avui suposadament no han estat capaços de quantificar les despeses de les prestacions que volem assolir? Permeti'm que com a mínim tenguí dubtes.

“Reglamentàriament es definiran les ràtios de professionals que han de treballar en els distints tipus de serveis socials”, una vegada més, després. “El Pla estratègic de serveis socials i els plans sectorials són instruments que també tindran el seu impacte en els pressuposts de la comunitat autònoma”, home, s’esperava, “però que es desenvolupen amb posterioritat a l’aprovació de l’avantprojecte de llei”, després; “i que a hores d’ara és impossible quantificar”, això ho posa la memòria econòmica que se’ns ha presentat, és impossible quantificar-ho. Què aprovam, què estam aprovant, com pagarem? Quins doblers hi ha d’haver disponibles? És que no ho sabem, la pròpia memòria econòmica diu que no s’ha pogut quantificar, em pareix un poc trist.

En referència al càlcul de costos dels serveis comunitaris bàsics, diu, també textualment, “Aquesta conselleria disposa d’informació agregada que dificulta l’elaboració d’estimacions més afinades, més de detall sobre els recursos econòmics que es destinen a cada un dels tipus de serveis”, tot un exemple de concreció, sense cap dubte. No sé si el Sr. Manera, present o no present aquí, està disposat a aprovar una llei amb aquest nivell d’indefinició, que té com a resum final i colofó que la solució a tots els problemes dels serveis socials de les Illes Balears passa per 3.616.757,04 euros, així arreglam la Llei de serveis socials. Arreglam els serveis comunitaris bàsics i ajudam als ajuntaments a subsistir de per vida.

Sabem que no, consellera, ho sé, vostè diu que no, i efectivament és que no, però on està quantificat la resta de serveis que vostè i jo hauríem d’estar pactant per presentar aquesta llei amb serietat? On estan aquests serveis mínims que hem d’oferir i quina quantificació, que vostè reconeix textualment que no ha estat capaç de calcular-la? Em permeti que li digui que no és seriós.

Trobam a faltar una estimació de la població objectiva, una quantificació de necessitats, una estimació de qui fa la funció actualment, com es finança, com s’hauria de finançar, d’on han sortit els recursos i quina quantitat; tot queda en un es concretarà. Poc consistent i gens animós per votar a favor d’aquesta llei, em permeti que li digui; una llei que avui per avui entenem que potser té molt bona voluntat i arregla qüestions, consellera, és veritat que hi ha qüestions que s’arreglen, però la fonamental no s’arregla: que no sabem quins serveis donarem ni quin preu costen, ni com es facilitaran, ni com es dotaran econòmicament, i vostè ho reconeix ara mateix, assentint amb el seu cap a aquesta qüestió.

Amb tot aquest conjunt d’inconcrecions, entre cometes, dubtoses, on queda el titular que va anunciar la pròpia consellera el dia 10 de juliol quan presentava l’esborrany de llei als mitjans de comunicació, dient textualment “una persona podrà exigir -o en castellà- una persona podrà exigir ante los tribunales que se le garantice una ingesta mínima”; amb quins recursos, de quina manera, d’on surten? “Una nueva ley que garantizará que ningún ciudadano del archipiélago balear pase hambre, ropa, comida y techo serán un derecho universal en las Islas Baleares”, hi estam d’acord, però no és fer volar coloms i res més, si no està previst econòmicament, si no hi ha estimacions necessàries concretes i definitives per veure si això és assolible, com i de quina manera, amb quins instruments, amb quines ajudes, amb quina sistemàtica, amb la participació

de quines institucions i amb quina organització? No ho posam, no ho concreta la llei.

Sra. Consellera, em cregui, tenim l’oportunitat de fer això bé, no la rebutgi; retiri la llei i junts farem la millor llei possible i amb el consens que estic convençut que aquells que més ens necessiten volen de nosaltres.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Passam ara al torn d’intervencions a favor de l’esmena. No n’hi ha, per tant passam al torn d’intervencions en contra de l’esmena, per un temps de quinze minuts.

Intervé la Sra. Suárez, en nom del Grup Mixt.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, començam avui la discussió del Projecte de llei de serveis socials de les Illes Balears al Parlament i ho fem amb el debat de l’esmena a la totalitat presentada pel Partit Popular. No és la primera vegada que en parlam, ja ho vàrem fer en el debat de pressuposts del 2009 tant a la Comissió d’Hisenda com al plenari, però sí ho fem ara de manera monogràfica. Volem deixar clar des del principi de la nostra intervenció que des d’Eivissa pel Canvi donam suport a aquest projecte de llei per diverses raons.

Primer, perquè és un compromís adquirit a l’acord de governabilitat que vàrem signar els partits que suportam aquest govern, un govern que situa les persones i les polítiques socials com a eix central de les seves actuacions. Aquesta prioritat en temps de crisi encara té més sentit i adquireix més importància.

En segon lloc, perquè és una llei necessària que s’adapta als canvis i exigències de la nostra societat. Des de l’entrada en vigor de l’actual llei, allà per l’any 1987, s’han anat produint profundes modificacions socials i legals que l’han tornada obsoleta. Des del punt de vista normatiu no podem deixar de fer referència a la Llei de dependència i des del punt de vista social, el protagonisme de l’anomenat “tercer sector”, la incorporació de la iniciativa privada en els sectors dels serveis socials i la importància del fenomen migratori, entre d’altres, són aspectes rellevants.

Podem afirmar que de manera global s’ha anat generalitzant i interioritzant per part de la ciutadania uns cada vegada majors nivells d’exigència social. De fet, l’esmentada llei de la dependència en tant que reconixedora de determinats drets subjectius a tota la ciutadania ha jugat un paper pla, clau, perdó.

En tercer lloc, perquè és una bona llei, una bona llei atès que possibilitarà la modernització dels serveis socials, la implantació progressiva de la lògica dels drets subjectius de determinades prestacions, millorarà la qualitat dels serveis, garantirà la coordinació del sistema públic dels serveis socials, reforçarà el paper dels professionals dins el sistema i regularà la iniciativa privada. Així mateix, és una llei que es basa en la planificació, garanteix la participació i assegura el finançament, condició indispensable per aconseguir els seus objectius.

I en quart lloc, perquè és una llei consensuada amb les administracions competents en matèria de serveis socials i amb les organitzacions de la societat civil que treballen en aquest àmbit.

Aquest projecte arriba al Parlament després d'una feina prèvia de debat i esperam que, després de la seva tramitació parlamentària, l'oposició se sumi també al consens. En aquest sentit, vull recordar-li, Sr. Serra, les seves paraules del desembre passat, en el debat de pressuposts, quan es referia, en aquest cas dirigint-se a la consellera, a "la nostra voluntat per consensuar-la", la del seu grup. Passem, doncs, a comentar, Sr. Serra, els arguments del seu grup per justificar la presentació de l'esmena a la totalitat.

Em permetrà que ajunti els seus dos primers arguments del text que ens va passar, perquè van íntimament lligats: vostès es refereixen, d'una banda, a la inexistència de memòria econòmica que faci possible avaluar la viabilitat econòmica de l'aplicació de la llei i de l'abast pressupostari que proposa, cito textualment; i d'altra, a la no concreció dels serveis específics. Bé, Sr. Serra, si sumam les vegades que la Sra. Consellera i els portaveus dels grups que donam suport al Govern li hem explicat el nostre punt de vista sobre aquesta qüestió, és possible que arribem a la desena d'ocasions. Segurament no ho podré fer millor del que ja ho ha fet la Sra. Santiago, però vull confiar en la nostra capacitat col·lectiva de persuasió en ares de cercar que se sumin al consens.

En primer lloc, existeix, i vostè l'ha esmentada, vostè la té, una memòria econòmica per al desenvolupament de la proposta del Projecte de llei de serveis socials de les Illes Balears i en ella es dona resposta i aclareixen els dubtes que vostè planteja. A l'article 24 es defineix la cartera de serveis com a instrument de definició de prestacions. Es recullen els principis orientadors, article 67, i les obligacions de les administracions competents respecte del finançament del sistema. S'explica el contingut de l'article 70, relatiu al compromís concret de finançar per part de l'administració de la comunitat autònoma un mínim del 50% dels serveis socials comunitaris bàsics i fins i tot es quantifica el que s'hauria d'aportar, i vostè mateix ho ha dit fa un moment. S'explica el sistema d'elaboració de plans estratègics i sectorials, articles 32 i 33, i la previsió de finançament que estableix el projecte de llei.

En segon lloc, i en relació amb aquesta qüestió, vostès demanen que anticipem la cartera de serveis dins la llei, i des del Govern li proposen que això sigui una actuació posterior que està, això sí, perfectament regulada. Sr. Serra, si això no fos així, és a dir que estiguessin adequadament recollides les passes a donar una vegada aprovada la llei, li dic que podria entendre les seves reticències, però no és ací, està perfectament recollit què és el que es farà a continuació.

I ens trobam que existeix el compromís d'elaborar l'esmentada cartera de serveis dins un termini de divuit mesos, disposició final tercera, la qual inclourà cada tipus de prestació, la població a la qual va destinada, l'establiment o l'equip professional que l'ha de gestionar, els perfils dels professionals de l'equip i els estàndards de qualitat, així com els estudis econòmics de cost i forma de finançament de les diferents prestacions, article 24. Aquesta cartera de serveis, posteriorment, serà recollida a un decret del Govern.

I fem dues reflexions en aquest sentit, Sr. Serra: primera, aquest procediment permetrà un ampli debat i possibilitat de consensuar la cartera de serveis socials, que servirà, a més a més, per mesurar -i faig meves les paraules que l'altre dia la consellera va expressar a la darrera Comissió d'Assumptes Socials-, servirà per mesurar la nostra ambició de país en relació amb aquest tema. Li recordo també que en aquella ocasió la consellera li va oferir la possibilitat de consensuar aquesta cartera de serveis. I en segon lloc, la utilització del decret permetrà una major flexibilitat per a la modificació dels serveis que si la cartera de serveis estigués ja recollida a la pròpia llei. Hem de tenir molt present l'alt grau de variabilitat dels serveis que depenen de les necessitats reals i entenem que ha de ser la realitat la que determini els serveis oferts. No és casualitat que cap comunitat autònoma que hagi elaborat una cartera de serveis no hagi fet servir, com a instrument legal, el decret.

El tercer argument que fan servir a l'esmena a la totalitat és la clarificació de les funcions de les administracions implicades en l'execució dels serveis i la conveniència de crear una agència de la dependència. Des del nostre punt de vista, la coordinació del sistema públic de serveis socials està assegurada en aquesta llei i pensam que es creen els mecanismes necessaris per assegurar l'eficàcia de la prestació dels serveis. En aquest sentit, cal recordar la creació del Consell de Coordinació de Benestar Social que apareix a l'article 44.

Finalment, com a quarta motivació, vostè parla de la necessària descentralització dels serveis socials cap als ajuntaments. Des del nostre punt de vista, la llei deixa ben a les clares els diferents nivells competencials i posa els mitjans per afavorir la coordinació i la planificació. Així mateix, entenem que queda expressada una clara voluntat de realitzar aquesta segona transferència als municipis. Respecte de les condicions d'aquesta transferència s'ha de tenir ben present, i segur que vostè ho sap, que qui marca com s'ha de fer, competències, funcions, finançament, és la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, article 59 i d'altres.

En conseqüència, Sr. Serra, votarem en contra de l'esmena a la totalitat que presenta el seu grup, perquè pensam, i volem que això quedi clar, que tot i que planteja en el seu argumentari temes i preocupacions de calat, des del nostre punt de vista no està justificada aquesta preocupació, perquè tots aquests aspectes, tots aquests temes, totes aquestes preocupacions estan recollides i resoltes en el text de l'actual projecte de llei.

Senyors diputats, senyores diputades del Grup Popular, aquest projecte de llei seguirà la seva tramitació parlamentària, nosaltres ens comprometem a estudiar les esmenes parcials que vostès puguin presentar i nosaltres esperam també, esperam també, i ho fem també amb el cor, com ha dit el Sr. Serra, que al final se sumin al consens de la que segurament serà la llei més important que, des d'un punt de vista social, s'aprovi en aquesta legislatura, i no convindria que vostès es quedassin fora.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Serra, em permeti que comenci amb una referència a la importància que per al nostre grup té aquesta llei. La llei de serveis socials és un dels objectius importants del pacte de govern que vàrem subscriure una sèrie de forces polítiques al començament de la legislatura i mostra el compromís d'aquest govern amb les polítiques socials, un compromís que no només no minva en temps de crisi, sinó que es referma, com ha de ser en aquest temps de dificultats.

Aquesta llei, senyors diputats, modernitza i organitza els serveis socials, garanteix una millora en la qualitat d'aquests serveis socials, garanteix la coordinació entre les diferents administracions implicades en la prestació de serveis socials, regula el paper de la iniciativa privada i reforça el paper que han de jugar els professionals en el conjunt del sistema.

En aquesta numeració de tot això que du aquesta llei, he deixat per al final el fet que implanta progressivament la lògica dels drets subjectius en determinades prestacions, és allò que el Sr. Serra ha definit com a un titular, allò que diu a l'article 28 que l'allotjament, l'alimentació, el vestit, tenen la naturalesa de prestacions bàsiques i per tant la consideració de drets subjectius, per tant de drets que poden ser exigits, que poden ser reclamats pels ciutadans davant les institucions. I això per a nosaltres és una passa molt important.

La comparació amb la Llei de la dependència ja l'ha feta el portaveu del Partit Popular, nosaltres pensam que és evident, perquè també va en aquesta línia d'eixamplar el camp dels drets subjectius, eixamplar el camp d'allò que els ciutadans poden exigir com a dret davant les administracions. Però pensam que la comparació s'ha de dur en tots els seus termes, el Sr. Serra ha dit que aquesta comparació ens mostra que això són utopies, que això és una cosa utòpica, i nosaltres pensam que la lliçó de la Llei de dependència no és que aquestes coses són utòpiques, que són difícils, que són coses que s'afronten amb dificultats, que

són coses que de manera molt especial tenen dificultats de finançament, però que són passes endavant. I totes les persones que amb la Llei de la dependència ja reben prestacions, prestacions econòmiques, prestacions assistencials, prestacions de qualsevol tipus, totes aquestes persones ens poden dir que no parlam d'utopia, sinó que parlam de realitzacions en les quals, per cert, aquest govern fa un esforç molt important.

Aquesta també és una llei, nosaltres voldríem dir, que està feta amb diàleg amb tots els sectors afectats i està feta amb voluntat de consens. El representant del Partit Popular ho saben, sabem que és una llei esperada i tenim tota la confiança que serà ben rebuda per aquests sectors que hi estan implicats. Aquesta voluntat de consens també s'estén a l'oposició; l'oposició ha presentat moltes esmenes amb ànim constructiu i estam segurs que a la fase de tramitació hi haurà acostaments. Les esmenes parcials, per cert les esmenes parcials són constructives i són d'aportació, per tant el nostre dubte és si justifiquen una esmena de devolució o si efectivament la fan perquè toca i perquè com que són a l'oposició els pertoca fer sistemàticament a qualsevol projecte de llei que vengui del Govern presentar-hi una esmena de devolució. De la lectura de les esmenes parcials se'n desprèn la conclusió que l'han feta simplement perquè tocava.

Entr en els arguments ara que el representant del Partit Popular ha exposat per justificar aquesta esmena de devolució. El primer és que la llei no inclou la cartera de serveis, i efectivament la cartera de serveis és molt important, s'ha reconegut, perquè és el decret, ja s'ha dit i no m'hi allargaré, que defineix quines són les prestacions tècniques, econòmiques i tecnològiques, segons la pròpia terminologia de la llei, quines són les prestacions que s'han d'oferir des d'aquest sistema públic de serveis socials; quins professionals han de gestionar o han de garantir cada prestació; quines ràtios de professionals hi ha d'haver per a cada prestació segons la població; quins són els estàndards de qualitat, quins són els mínims de recursos.

Fins aquí hi estam d'acord, potser la discrepància és si això ho ha de fer un decret o ja ho havia de dur la llei, però el propi representant del Partit Popular ha dit que un decret permet molta més agilitat i permet més facilitat de modificació de cara a establir una relació de serveis i d'estàndards de qualitat que, lògicament, s'ha d'adaptar a les circumstàncies canviants de l'univers dels serveis socials. Per tant, crec que la forma del decret s'ajusta molt més a la tipologia d'allò que correspon a una llei o allò que correspon a un decret.

D'altra banda, rebutjam l'equació que s'ha fet des d'aquí que fer una cosa per llei equival a fer-la amb debat i amb consens i fer una cosa per decret equival a fer-la sense debat i sense consens. Nosaltres pensam que ni una cosa ni l'altra són vertaderes; és possible fer lleis i fer-les sense debat i sense consens, i la legislatura passada en va ser un exemple continuat, i també és possible fer decrets i fer-los amb debat i amb consens, i en aquest sentit nosaltres pensam que les intervencions que ha tengut la consellera en comissió han estat mostra repetida de la voluntat que també per fer un decret hi pot haver voluntat de consens, hi pot haver voluntat de debat i que, de fet, hi haurà voluntat de debat i voluntat de consens.

Voldria recalcar un altre punt, voldria recalcar que quan es parla de què un decret establirà una cartera de serveis, la llei fixa terminis, ja hi ha fet la referència la portaveu anterior, i això és d'una gran importància, perquè el fet que fixi terminis equival a compromís, i el fet que fixi termini i hi hagi compromís marca una diferència molt important amb lleis anteriors que eren pures declaracions de bones voluntats, llei del menor, llei de la dona, que no duien compromís, que no duien terminis i que, per tant, no se les podia exigir el compliment d'aquests terminis com sí se li pot exigir a aquesta llei.

L'exposició de motius de l'esmena de devolució que ha fet el Partit Popular diu que la llei hauria d'incloure com a mínim, supòs que el Sr. Serra em contestarà que ell entén que hi ha d'haver un decret, però que la llei ja hauria d'incloure més detalls, però, i diu la seva exposició de motius que la llei ja hauria d'incloure els col·lectius que han de ser objecte d'atenció; l'article 6 ja ho diu els col·lectius que haurien de ser objecte d'atenció. O que hauria de dur les problemàtiques que haurien de generar un dret d'atenció, cosa que entenem que en el conjunt del títol II de la llei ja queda reflectit.

El segon argument de l'esmena de devolució és que, bé, diu que no hi ha memòria econòmica, a la intervenció que ha fet el Sr. Serra aquí ja ha dit que sí que hi ha memòria econòmica perquè ja ha arribat a aquest Parlament i la coneix, el que no hi ha lògicament és una memòria econòmica de la cartera, però és important dir que la pròpia llei diu que quan hi hagi el decret de cartera sí que haurà d'incloure previsions de cost i previsió de manera de finançament de les diferents prestacions. En el moment que es defineixi la cartera serà el moment que s'hauran de definir i s'haurà de quantificar la despesa necessària per assolir els objectius que marca la llei.

Sí que hi ha, però, el Sr. Serra ho sap, una memòria econòmica que recull quines són les obligacions de les administracions pel que fa al finançament del sistema públic i sí que inclou aquesta determinació, a què també s'hi ha referit, que és aquest compromís que els serveis socials comunitaris bàsics municipals la comunitat autònoma hi hagi d'aportar un mínim del 50% del seu finançament. Aquest és un compromís molt important que permetrà una millora dels serveis que es podran oferir des dels municipis i la memòria econòmica també inclou una quantificació d'allò que suposarà en termes d'augment d'aquesta aportació.

El text de l'esmena de devolució també parla que aquesta llei, i són cometes, perquè és una citació literal: "és una magnífica oportunitat de clarificar la vertadera funció de cada una de les administracions implicades en l'execució del servei". Nosaltres hi estam d'acord, però nosaltres pensam que és una oportunitat aprofitada, perquè la llei, efectivament, clarifica el paper de les diferents administracions.

El Sr. Serra també ha fet un èmfasi especial en la qüestió de la descentralització i en el paper dels municipis. Nosaltres pensam que la llei reconeix el paper protagonista que ha de tenir el municipi en aquesta qüestió. I en la qüestió d'avançar en la descentralització el que és clar és que tenim les dificultats que es deriven del fet de tenir aquesta triple administració autonòmica, insular i municipal; del paper que també haurà de tenir l'administració insular; del paper que moltes de les competències noves els hauran de venir per delegació dels consells. I també nosaltres discrepam de la manera com el Partit Popular ho planteja, com si la llei ja hagués de fer una transferència genèrica de determinats serveis als ajuntaments, quan és possible que hi hagi nivells diferents, velocitats diferents, assumpció de transferències diferents per part de diferents municipis. En qualsevol cas, per part del Govern i dels grups que li donam suport, la voluntat és aprofundir en la descentralització.

Hi ha una darrera qüestió a la qual no fa referència el text registrat de l'esmena, però que hi ha fet referència el portaveu del Partit Popular, que és la creació d'organismes que ha dit que era excessiva, que era una multiplicació insostenible. Nosaltres entenem que són consells i organismes diversos que afavoreixen la coordinació entre les institucions; que afavoreixen la participació; que afavoreixen que es vetlli per determinats aspectes; que en molts casos són possibilitats, possibilitats que s'ofereixen als municipis que segons la seva grandària o segons les seves polítiques poden crear o no crear; que en molts casos són organismes que ja existeixen. I la pregunta és si vostès proposaran la seva eliminació o si quedarà aquí com a una frase que s'ha dit, que això és una multiplicació insostenible? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Coll.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des del nostre punt de vista és injustificable la presentació d'una esmena de devolució amb els arguments presentats. Sr. Serra, deixi'm que li digui que tenc dubtes, tenc dubtes i és una humil opinió que la millor fórmula per cercar el consens parlamentari sigui la presentació d'una esmena de devolució, especialment després que el projecte de llei hagi estat exposat als grups parlamentaris, a la FELIB, hagi estat exposat al tercer sector i tenguí un informe favorable del Consell Econòmic i Social, per tant dona la impressió que tothom ha entès el sentit de la llei menys vostès.

Per tant, el que li diria és que vostè primer diu que la llei no soluciona el problema dels ciutadans i després diu que sí, però que no li agrada com li han presentat la informació, per tant això és mal d'argumentar. Jo crec que el que falta és mirar amb millors ulls aquesta llei i intentaré ajudar-lo en aquest aspecte.

El Govern de les Illes Balears ha presentat un projecte de llei que suposarà un canvi substancial en la gestió dels serveis socials d'aquesta comunitat. Nosaltres creim que mitjançant aquesta norma s'establirà amb convicció allò que entenem com el quart pilar de l'estat del benestar, augmentant la garantia de

drets als col·lectius més vulnerables, ideant un sistema d'anàlisi de la realitat social molt més potent del que podem gaudir avui. Per tant, parlem d'una llei que garantirà l'universalitat en l'accés als serveis socials, és una llei que ve a redefinir el propi concepte de servei social.

No hi ha dubte que el debat d'aquesta llei arriba a un moment en què estam obligats a pensar formes de millorar la vida de les persones. Creim que aquesta llei és necessària i és urgent, però en cap cas hem de confondre aquesta iniciativa únicament com a resposta a la crisi econòmica, si pensàssim únicament així ens equivocaríem. Aquesta llei, com s'ha comentat, és fruit de l'acord d'un govern que en tot moment ha estat sensible a millorar els drets i les llibertats de tota la societat balear, creant noves fórmules de fer política.

A un moment en què alguns pocs han embrutat el nom de la política, és necessari que puguem emetre missatges en positiu a la ciutadania. Fem política per a les persones i aquesta llei és un missatge positiu per a la ciutadania. Aquest és precisament el fons i la rellevància d'aquesta llei de serveis socials, és com ho veu aquest grup parlamentari.

Nosaltres creim que aquesta llei col·locarà les Illes Balears on pertoca, que és a l'avantguarda dels drets socials, equiparant-nos amb altres comunitats i altres països fins aquest moment molt més avançats que nosaltres. Ben entrats en el segle XX es feia imprescindible la substitució de la política de serveis socials basada en l'"assistencialisme" i en la política de subvenció, per una política basada en el debat social; però el debat social amb majúscules, en la participació ciutadana amb majúscules, pública i privada, basada en l'usuari com el centre dels serveis socials, en l'apoderament d'aquest usuari i no en l'"assistencialisme". Nosaltres pensam que aquesta és l'hora de garantir drets.

És indubtable, en qualsevol cas, que la sistematització de recursos i l'estructuració de serveis socials que s'exposa al projecte de llei, es dona resposta i es garanteix la cobertura social de tots i totes sense distinció, és una cobertura social comparable amb la Llei general de serveis socials sueca amb un desplegament molt similar amb el projecte que se'ns ha presentat. Nosaltres creim que la màxima aspiració de qualsevol govern i de qualsevol governant precisament és aquesta, és reduir les desigualtats, per això va ser creat l'Estat, per cohesionar la societat.

És cert que en el 87 es va aprovar una llei, que sí, probablement en aquell moment responia a les demandes concretes del 87 i que va ajudar a estructurar el sistema de serveis socials, però és una llei que, com s'ha comentat en diverses ocasions, ha quedat obsoleta, a causa del fenomen de la immigració, la major longevitat de la població, el descens de la natalitat, els canvis a les estructures familiars i les formes de convivència, només per posar una sèrie d'exemples. Això fa falta que avui ens plantejem nous reptes per ara, però també per al present d'aquesta ciutadania.

És important remarcar molt bé que per primera vegada els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes tendran garantides per llei les necessitats bàsiques, per tant no és una voluntat política ja, no queda subjecte a una voluntat política de qualsevol govern, sinó que és un dret. És un dret subjectiu garantir l'allotjament, garantir l'alimentació, garantir el vestit i garantir l'accés a tota la informació produïda pels serveis socials d'aquesta comunitat. Aquesta és la gran diferència: que el Govern ha fet esforços per modificar aquesta percepció estigmatitzadora dels serveis socials. Veim que aquesta llei propugna el canvi social, propugna l'evolució cap a un govern diferent, garantista i protector, però també preventiu i avaluador.

La responsabilitat del Govern no és només actuar davant un conflicte quan ja és un fet, crec que és una obvietat, no es tracta només que s'hagi de possibilitar l'accés als recursos socials, sinó també garantir la prevenció dels col·lectius vulnerables, que és molt més, per una altra banda. El Govern té la responsabilitat d'executar aquestes polítiques i d'assegurar-ne la seva eficiència. La nova llei de serveis socials ha de ser principalment flexible, aquest és el fons principal d'aquesta llei; que ha de ser molt sensible a una societat que permanentment canvia, sensible a les característiques de cada municipi i de cada barri, és cert; sensible a una societat cada vegada més diversa i cada vegada més complexa; sensible a cada entitat ciutadana, a cada professional i a cada sistema de treball, justament per això és que nosaltres aplaudim el text presentat, per la capacitat d'integrar totes les institucions competents en matèria de serveis socials i coordinar molt bé aquest sistema. I també per la voluntat d'integrar-hi el sector privat, ja sigui amb afany de lucre o sense afany de lucre, i m'ha donat la impressió que vostè hi passava una mica per damunt, jo crec que això és molt important, de fet, la Llei de serveis socials d'Alemanya fa molts anys que ho contempla amb molts bons resultats. Bé, recollir idees i recollir pràctiques del sector privat a tots els nivells nosaltres creim que és molt important per al funcionament d'uns bons serveis socials.

Tot el procés, és ver, que s'ha de fer amb el màxim respecte a les competències de cada administració, unes competències que són ben especificades en els articles 35 a 38, que estan molt ben explicades i a més totalment en consonància amb el que diu l'Estatut d'Autonomia.

Per tant, vist que la Llei de serveis socials estableix tot un conjunt d'actuacions ordenades i coordinades entre el Govern, els consells insulars i els municipis, creim que es crea el marc idoni perquè cada administració avaluï les necessitats que tinguin els serveis socials dins el seu propi territori.

El gran instrument d'aquesta llei, a més, com tots han reconegut és la cartera de serveis socials, l'avantatge que Govern i consells tinguin l'obligació d'establir aquesta cartera de serveis socials i que els ajuntaments tinguin la possibilitat d'establir aquesta cartera de serveis socials en relació amb les seves competències. Això és el que garantirà l'èxit de la llei, que cada administració sigui capaç d'analitzar, d'executar i d'avaluar les polítiques de les quals n'és competent, ja dic, en relació amb l'Estatut d'Autonomia al qual fem referència, el que no pot ser és que l'Estatut de vegades ens vagi bé i de vegades no. Per tant, en aquest aspecte nosaltres ho tenim molt clar, tenim molt clar que és una potencialitat d'aquesta llei que el Govern, els consells i els ajuntaments puguin fer política

d'acord amb la realitat social de la ciutadania del seu territori, de manera permanent, a més.

Nosaltres, a l'hora de valorar la proposta del Govern hem tengut molt en compte que tenguessin un pes rellevant precisament els conceptes de descentralització i de proximitat, perquè, a més, estarem tots d'acord que en matèria de serveis socials el que s'ha de potenciar precisament és aquesta proximitat, i més observant la nostra realitat geogràfica, un territori discontinu en què cada administració ha de tenir una gran capacitat de gestió i més en el tema d'afers socials.

Cartera de serveis socials, sí, comptarà directament amb la participació cívica de diferents òrgans que jo crec que els hem de donar molta més importància i molta més rellevància de la que els ha donat el Grup Parlamentari Popular. El Consell Superior de Serveis Socials o el Comitè Avaluator de Necessitats de Serveis Socials tendran un pes important a l'hora d'establir les carteres, la cartera de serveis del Govern balear.

És evident que haurà de ser dotada econòmicament per donar resposta a tots i a totes, precisament perquè no parlem d'una possibilitat o d'una valoració subjectiva d'un govern, sinó que és un dret, estam garantint drets. Per tant, nosaltres, la màxima garantia és que la pròpia llei contempli que en el moment que aquest finançament no fos suficient els crèdits són ampliables, per tant nosaltres, en aquest aspecte, tancaríem el debat aquí. Tancaríem el debat aquí, que és una llei feta per a la gent i amb la gent, és una llei que contempla el debat social.

Resumint, aplaudim el sentit i el desplegament normatiu de la llei. Entenem que la cartera de serveis ha de ser elaborada amb el màxim consens i, evidentment, en el menor temps possible però amb gran participació. Nosaltres entenem que qui afirmi que no es concreten els serveis específics que es posaran a l'abast de la població probablement és que no hagi entès el sentit d'aquesta llei. Entenem que el Govern i la resta d'administracions són responsables del finançament d'aquesta llei, ja que garantirà drets fins ara no reconeguts i que situarà els afers socials en el mateix nivell que l'educació, la sanitat o les pensions, com comentàvem el quart pilar de l'estat del benestar. Entenem que se garanteix la participació de totes les administracions i de tots els col·lectius implicats respecte a les seves competències i que es defineix perfectament com es coordinaran, i sobretot es fomenta la proximitat amb el ciutadà.

Dit tot això, aquest grup parlamentari no donarà suport a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Coll.

(Petit aldarull a la sala)

Passam ara al torn de rèplica dels grups que estan a favor de l'esmena. Per tant té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popular per un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, vull agrair en primer lloc el to de les seves intervencions, maldament el sentit de les seves intervencions no ha estat massa positiu per reconèixer el que crec que és una evidència, no?

Sr. Coll, vostè diu que el decret garantirà..., el decret de la cartera de serveis garantirà l'èxit de la cartera, ho deia abans, i que l'aplicació local i insular serà una qüestió determinant. Però és que no sabem què costarà aquesta cartera, és que el Govern proposa una llei, que l'acompanya d'una memòria econòmica..., per cert, els la vull mostrar, això és una memòria econòmica de la Llei de serveis socials; 9 folis, la tenen vostès; potser no l'han llegida amb el detall que crec que seria exigible i necessari, perquè quan vostès diuen que el decret és determinant per a l'èxit de la Llei de serveis socials, diguin-me amb quins doblers i amb quina concreció específica i amb quins serveis mínims ens comprometem, quan votem a favor d'aquesta llei, la votem d'una altra manera. És que vostès votaran a favor d'aquesta llei i no sabran a què ens comprometem, encara, no sabran l'abast pressupostari per complir aquests serveis, i a més posposaran qualsevol decisió..., per cert, els vull dir que la cartera de serveis tardarà 18 mesos; idè estam parlant ja pràcticament de la propera legislatura.

Invito yo y paga usted. Aquest és el petit error que entenem que determina la necessitat de presentar una esmena a la totalitat. Sí, si, *invito yo y paga usted*, que enfoca un poc la conclusió.

Com a mínim voldríem tenir la possibilitat de pactar aquest aspecte, i això justifica aquesta esmena a la totalitat. Com a mínim no tenim la sensació que donarem suport o que tenim la predisposició de donar suport a una llei que al final no sabem fins on arribarà i de quina manera. Això és la qüestió.

La Llei de dependència és utòpica. No, la Llei de dependència potser no és utòpica, Sr. Llauger, potser, però l'aplicació, cregui'm i vostè ho sap, no està essent del tot com hauria de ser. El Govern..., però vostè ha fet el comentari, i li podria presentar casos de persones en aquesta comunitat autònoma que fa 14, 15 i 16 mesos que esperen una resposta definitiva a la seva problemàtica. Estic convençut que això amb el temps es pot millorar, però també cregui'm quan la consellera diu a les comissions que li falten 10 milions d'euros per poder aplicar la Llei de dependència, per no dir altres comunitats autònomes, i com és la situació cregui'm que no és el millor escenari. I si aquest és l'escenari que vostè desitja per la Llei de serveis socials, l'entenc quan vostè la defensa, però permeti'm que no ho comparteixi, com a mínim per no ser còmplice del que entenem que no és el millor camí.

Per altra banda dèiem atorgar drets subjectius. Sí, si hi estam d'acord, però és que ho hem de veure reflectit en algun tipus de document que ens aclareixi un poc aquesta circumstància, que no veim com es pot fer. I no volem arribat tampoc a una solució on ens trobam amb un diagrama com el següent, que potser vostès coneixeran d'aplicació de la Llei de dependència, on participen fins a cinc organismes diferents, els papers passen per una dotzena de tràmits perquè al ciutadà al final li arribi amb retard la solució. Mirin, aquesta no és la solució; passegin-se un poc pels ajuntaments, vagin a veure'ls i preguntin-los com estan les circumstàncies.

No em pareix malament que hi hagi qüestions que es facin per decret, em pareix malament que robem a aquest parlament els debats necessaris, debats que passen per poder aclarir els serveis que donarem amb aquesta llei als ciutadans de les Illes Balears, que passen perquè els ciutadans sàpiguen amb seguretat com es finançarà i perquè no ens trobem frases tan aclaridores i interessants com que a hores d'ara és impossible quantificar aquests serveis. És que això ho diu la memòria, la memòria econòmica d'aquesta llei. Ho han llegit? Ho dic literalment altra vegada perquè no té pèrdua, val la pena que ho mirin, que a hores d'ara és impossible quantificar, que dificulta l'elaboració d'estimacions més afinades, i amb un resum de 3.600.000 euros que no resolen res, i per tant vostès es queden tan "panxos" i amples quan vénen aquí i diuen que sí que existeix la memòria econòmica, però els reclam un poc d'atenció en aquest sentit i que especifiquin si efectivament és útil que sigui així.

En definitiva, jo, Sra. Consellera, la convid perquè el camí d'aquest llei de serveis socials sigui un camí més aclaridor en aquestes qüestions. Ningú no ha pujat aquí a dir si es compromet, si accepta la nostra proposta i es compromet efectivament perquè hi hagi una disposició addicional transitòria, i la convid, Sra. Consellera, si ho prefereix fer vostè, una disposició addicional transitòria on efectivament ens comprometem, en aquesta llei, en el termini d'un any o del que es consideri oportú a traspassar les competències de serveis socials seriosament als ajuntaments. Això sí serà una resposta a les problemàtiques, això sí serà donar resposta a totes aquestes declaracions de bones intencions que avui han vengut aquí vostès a expressar en aquesta cambra i, en fi, amb la seva bona voluntat però sense cap element pràctic. No m'han respost tampoc si la distribució competencial que proposam és l'adequada. Queden moltes coses encarar per comentar.

Per últim, aprovem una llei que sigui útil, que sigui creïble, que estigui finançada, que sigui d'aplicació estiguin vostès al govern o hi estiguem nosaltres, com esperam estar-hi en el futur.

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. En torn de contrarèplica i per un temps de cinc minuts, per part del Grup Parlamentari Mixt... No volen intervenir. El Grup Parlamentari del BLOC... I el Grup Parlamentari Socialista? Doncs convindria, almanco mentre... Demanem el timbre.

En no haver-hi contrarèpliques passarem, si els sembla bé, a la votació. Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació: a favor, 28 vots; en contra, 29, i cap abstenció. Per tant queda rebutjada.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS